7 DEKAD POLITECHNIKI BIAŁOSTOCKIEJ

1999 - 2019

7 dekad Politechniki Białostockiej/
The 7 decades of Bialystok University of Technology

ISBN 978-83-66391-04-8
eISBN 978-83-66391-05-5

Wydawca/Publisher:
Politechnika Białostocka
ul. Wiejska 45A, 15-351 Białystok
Wszystkie prawa zastrzeżone/All rights reserved

Redaktor/Editor:
Katarzyna J. Cichoń
Współpraca/Cooperation:
Sekcja ds. Promocji PB/BUT Promotion Section

Korekta tekstu/Proofreaders:
Elżbieta D. Alicka, Dorota Ostrowska

Opracowanie graficzne i skład/Graphic design and layout:
Aneta I. Kondzior

Fotografie/Photographs:
Katarzyna Cichoń, Michał Heller, Michał Obrycki,
Piotr Sawicki, Paweł Tadejko, zasoby Uczelnianego
Archiwum Politechniki Białostockiej/BUT archives

Przekład na język angielski/Translated by:
Dorota Ostrowska

Druk/Printed by:
ZAPOL Sobczyk Sp.j., Szczecin

Nakład/No. of copies printed: 1 500 egz.

Białystok 2019

7 DEKAD POLITECHNIKI BIAŁOSTOCKIEJ

THE 7 DECADES OF BIALYSTOK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

2019

Kampus Politechniki Białostockiej obecnie.

Present view of campus of Bialystok University of Technology.

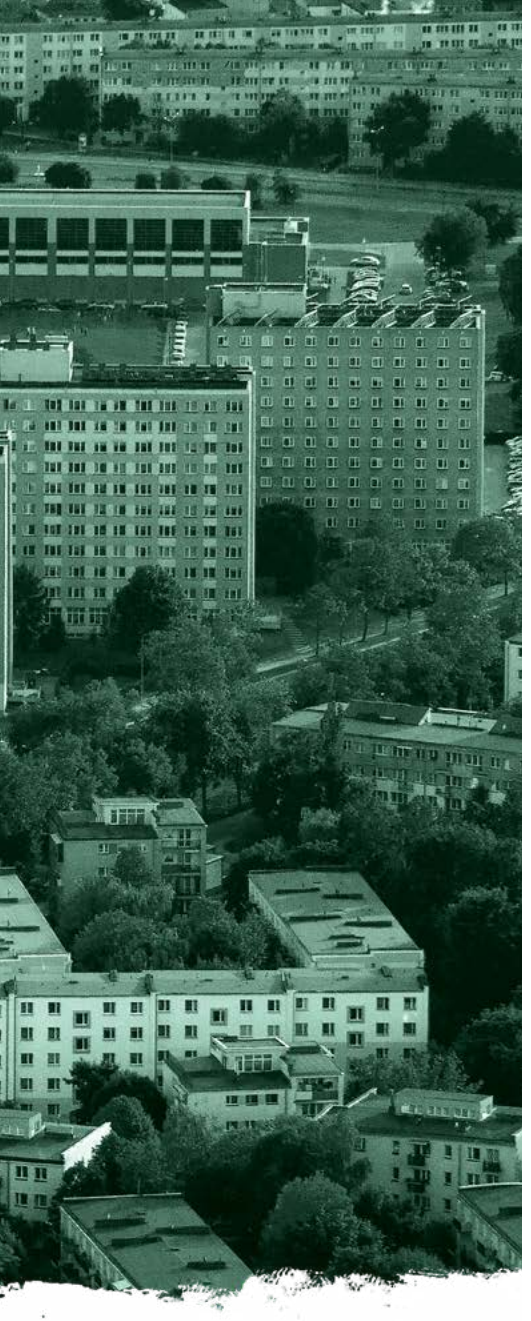

Wstęp/Introduction

Politechnika Białostocka to nie tylko największa uczelnia techniczna w północno-wschodniej Polsce, która dała wykształcenie dziesiątkom tysięcy specjalistów. Politechnika Białostocka to tradycja, wartości i marka. Na renomę uczelni pracowały rzesze inżynierów, których poza niepodważalnymi zdolnościami i umiejętnościami cechowały też ogromne oddanie, zaangażowanie oraz jeszcze większe marzenia i determinacja. To dzięki nim możemy świętować jakże piękny jubileusz 70-lecia Politechniki Białostockiej.

Początki Politechniki Białostockiej sięgają roku 1949, w którym powstała Prywatna Wieczorowa Szkoła Inżynierska NOT w Białymstoku. Utworzenie placówki w zrujnowanym wojną mieście było potężnym wyzwaniem. Powodzenie zawdzięczamy trudowi inicjatorów, pracowników i studentów, którzy przez lata tworzyli naszą uczelnię. To właśnie z myślą o nich na symbol jubileuszu wybrano suwak logarytmiczny – jedno z podstawowych narzędzi pierwszych politechnicznych inżynierów.

Album „7 dekad Politechniki Białostockiej" to opowieść o niezwykłych ludziach i ich dokonaniach oraz fotograficzna podróż przez 70 lat historii uczelni.

Bialystok University of Technology (BUT) is not only the largest technical university in north-eastern Poland, which has provided education to tens of thousands of specialists so far. It is also associated with traditions, values, and a reputation built by many engineers who, in addition to their unquestionable skills and abilities, were much dedicated and committed to their work, and who had great dreams and determination to fulfil them. It is thanks to them that we can celebrate this beautiful jubilee, i.e. the 70th anniversary of Bialystok University of Technology.

The beginnings of Bialystok University of Technology date back to 1949, when the Private Evening College of Engineering of the Polish Federation of Engineering Associations FSNT-NOT was established in our town. The creation of a higher education institution in the war-torn Bialystok was a huge challenge. We owe our success to the efforts of the University's initiators, employees and students, who have been shaping our University for years. It was with them in mind that the logarithmic slide rule – one of the basic tools of the first technical university engineers – was chosen as the symbol of the jubilee.

„The 7 decades of Bialystok University of Technology" is a story about extraordinary people and their achievements as well as a photographic journey through the 70 years of the University's history.

Rok 1949

Rok 1949. Białystok podnosi się z powojennej ruiny. Daleko mu do dawnej świetności. Zachwycające niegdyś kamienice zastąpiły zgliszcza. Trwa odbudowa niemalże doszczętnie zniszczonego Pałacu Branickich. Z krajobrazu obecnego Rynku Kościuszki zniknął ratusz, który podobnie jak inne, tak ważne dla białostoczan symbole, nie przetrwał lat zniewolenia. Miasto wymaga odbudowy. Potrzeby są ogromne, niedostatki jeszcze większe. Wojna odebrała mu nie tylko budynki, zabrała przede wszystkim ludzi – fachowców, specjalistów. Potrzeba kształcenia własnych inżynierów, którzy odbudują miasto i istniejący w nim niegdyś przemysł, dała początek Prywatnej Wieczorowej Szkole Inżynierskiej NOT w Białymstoku, dzisiejszej Politechnice Białostockiej.

It's 1949. Bialystok, far away from its former glory, is rising from its post-war ruins. The once delightful tenement houses have burnt to ashes. The almost completely destroyed Branicki Palace is being rebuilt. The Town Hall has disappeared from the landscape of the present-day Kosciuszko Square which, like other symbols so important for Bialystok residents, has not survived the years of trouble. The town needs to be rebuilt. The needs are enormous, the deficiencies even greater. Not only has the war deprived Bialystok of its buildings but – above all – of its people, including professionals and specialists. The need to educate local engineers to rebuild the town and its former industry gives rise to the Private Evening College of Engineering in Bialystok – the present Bialystok University of Technology.

1949 - 1959

Who were the initiators of the institution? We know about the efforts of Eudokia Ostaszewicz, MSc, a Physics and Chemistry teacher at the General Secondary School in Bielsk Podlaski, who applied for the establishment of the College in the Committee of the Polish United Workers' Party. History also records the name of Stefan Kurylek, Eng, Secretary of the Polish Federation of Engineering Associations. However, the contribution of Karol Bialkowski, MSc, Eng, Chairman of the Bialystok Branch of the Polish Federation of Engineering Associations, is particularly worth remembering, as the Federation took decisions on establishing technical universities in the post--war Poland. The Federation Executive Board in Warsaw finally supported the efforts of Mr Bialkowski, who had earlier obtained a favourable decision for his idea from the local authorities. The list of the first ten lecturers was approved, including, among others – besides the names of Mr Bialkowski and Ms Ostaszewicz – the name of Marian Poniatowski, MSc, Eng, who later became Rector of the Evening College of Engineering.

On 24 November 1949, the Polish Ministry of Education issued a decision allowing for the establishment and running of the FSNT-NOT Private Evening College of Engineering in Bialystok by the Polish Federation of Engineering Associations. The institution began to function on 1 December, and Karol Bialkowski was appointed to be its first Rector.

Lectures and classes began in February 1950, with the first staff and students (mainly employees of Bialystok industrial plants). There was only one thing missing – the school's own premises. The authorities gave the institution its first building as late as in the second year of the school's existence. Until then, thanks to the courtesy of the Regional Education Authority, classes had been held e.g. in classrooms rented from the Pedagogical Secondary School and the Technical School of Construction in Bialystok. The fact that the College did not initially have its own building was not a sign of the hostility of the authorities or their little faith in the success of the initiative, but of the huge housing shortage in the ruined town. Classes were held in the evenings, in different parts of Bialystok. There were no laboratories, drawing rooms, or basic teaching aids. In 1951, the Provincial People's Council gave the College of Engineering the building at 1, Biala Street. It housed the Rector's office, where meetings of the Teachers' Board took place.

In the same year, the following were created: the Faculty of Civil Engineering, the library equipped with 2020 books donated by FSNT-NOT,
and the Rationalisation Advice Office where engineers associated with the College offered advice to inventors and entrepreneurs.

In November 1951, the College was nationalised and changed its name to the Evening College of Engineering (ECE). It had 3 Faculties (of Electrical, Mechanical, and Civil Engineering) and 23 employees at the time. Thanks to regional, municipal and ministerial grants and the support of industrial plants, the institution gained more and more laboratories and equipment.

In 1953, the ECE received its long-sought additional facilities, i.e. the building and the hall at 11/15, Grunwaldzka Street, used in the following years by the Faculty of Mechanical Engineering. The office of Rector Bialkowski and the afternoon meetings of the Teachers' Board (as the majority of the school's employees were working full-time in industry) moved to the new place. Ceremonial inaugurations of school years were also organised in the Lecture Hall of the Main Seat of the Evening College of Engineering in Grunwaldzka Street.

In May 1954, the first 28 electrical engineers and 29 mechanical engineers graduated from the Evening College of Engineering. The graduation ceremony, organised in the Aleksander Wegierko Drama Theatre, was attended by lecturers and the young engineers.

In 1956, Associate Prof. Marian Poniatowski, PhD, Eng, former Dean of the Faculty of Mechanical Engineering, became Rector.

The new institution of higher education was gaining more and more support, not only from the municipal and provincial authorities. In May 1956, the College signed a partnership agreement with Warsaw University of Technology that undertook to provide scientific and teaching help, which allowed to partially overcome the shortage of staff.

In the following years the teaching conditions improved and the ECE was more open to cooperation with industry. Workplaces increasingly used the assistance of the College specialists.

Kim byli inicjatorzy założenia placówki? Wiadomo o staraniach mgr Eudokii Ostaszewicz, nauczycielki fizyki i chemii w Liceum Ogólnokształcącym w Bielsku Podlaskim, która o utworzenie uczelni miała zabiegać w Komitecie Partii. Karty historii wspominają też nazwisko inżyniera Stefana Kuryłka, sekretarza Naczelnej Organizacji Technicznej. Na szczególną uwagę zasługuje jednak przede wszystkim mgr inż. Karol Białkowski, przewodniczący Oddziału Naczelnej Organizacji Technicznej w Białymstoku. To właśnie NOT decydowała o uruchamianiu wyższych uczelni technicznych w powojennej Polsce. Zarząd Główny NOT w Warszawie poparł starania mgr. inż. Białkowskiego, który wcześniej zyskał dla swojej idei przychylną decyzję władz terenowych. Zatwierdzono listę pierwszych dziesięciu wykładowców. Poza mgr. inż. Karolem Białkowskim i mgr Eudokią Ostaszewicz znalazł się na niej m.in. mgr inż. Marian Poniatowski, późniejszy rektor Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej.

24 listopada 1949 roku Ministerstwo Oświaty wydało zarządzenie zezwalające na założenie i prowadzenie przez Naczelną Organizację Techniczną Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej NOT w Białymstoku. Placówka zaczęła funkcjonować 1 grudnia. Rektorem mianowano mgr. inż. Karola Białkowskiego. Wykłady i zajęcia rozpoczęły się w lutym 1950 roku. Była pierwsza kadra, byli słuchacze, głównie pracownicy białostockich zakładów przemysłowych. Brakowało jeszcze jednego - - lokalu. Pierwszy władze przyznały szkole dopiero w drugim roku jej istnienia. Do tego czasu, dzięki uprzejmości Kuratorium Oświaty, zajęcia odbywały się m.in. w wynajmowanych salach Liceum Pedagogicznego i Technikum Budowlanego w Białymstoku. Brak własnego budynku nie wynikał z nieprzychylności władz czy małej wiary w powodzenie inicjatywy, a z ogromnych niedostatków lokalowych w zrujnowanym mieście. Zajęcia odbywały się wieczorami, w różnych częściach Białegostoku. Brakowało laboratoriów, kreślarni, podstawowych pomocy dydaktycznych. W 1951 roku Wojewódzka Rada Narodowa przyznała W.S.Inż. NOT budynek przy ul. Białej 1. Mieścił się tam gabinet rektora, w którym odbywały się m.in. posiedzenia Rady Pedagogicznej Szkoły.

W tym samym roku powstały Wydział Budowlany i uczelniana biblioteka, wyposażona w 2020 woluminów podarowanych przez NOT, oraz Gabinet Porad Racjonalizatorskich, w którym związani ze szkołą inżynierowie doradzali wynalazcom i przemysłowcom.

W listopadzie 1951 roku szkoła została upaństwowiona. Wieczorowa Szkoła Inżynierska składała się wówczas z trzech Wydziałów: Elektrycznego, Mechanicznego oraz Budowlanego i zatrudniała 23 pracowników. Dzięki dotacjom wojewódzkim, miejskim i ministerialnym oraz wsparciu zakładów przemysłowych przybywało laboratoriów i wyposażenia.

W roku 1953 uczelnia otrzymała dodatkowe lokum, o które od dawna zabiegano - budynek i halę przy ulicy Grunwaldzkiej 11/15, które w kolejnych latach służyły Wydziałowi Mechanicznemu. Tam przeniesiono też gabinet rektora Białkowskiego i spotkania Rady Pedagogicznej, które odbywały się popołudniami, bowiem większość pracowników szkoły stanowiły osoby zatrudnione na pełnych etatach w przemyśle. Przy Grunwaldzkiej organizowano również uroczyste inauguracje roku szkolnego, na które zapraszano do auli Gmachu Głównego WSI.

W maju 1954 roku Wieczorową Szkołę Inżynierską ukończył pierwszy rocznik absolwentów: 28 elektryków i 29 mechaników. W uroczystości zorganizowanej w Teatrze Dramatycznym im. Aleksandra Węgierki wzięli udział wykładowcy oraz młodzi inżynierowie.

W roku 1956 rektorem został doc. dr inż. Marian Poniatowski, dotychczasowy dziekan Wydziału Mechanicznego.

Młoda uczelnia mogła liczyć na coraz większe wsparcie, już nie tylko władz miejskich i wojewódzkich. W maju 1956 roku W.S.Inż. podpisała porozumienie z Politechniką Warszawską, w którym uczelnia partnerska zobowiązała się do opieki naukowej i dydaktycznej, co pozwoliło częściowo pokonać problem braków kadrowych. W kolejnych latach poprawiły się warunki szkolenia, a placówka szerzej otworzyła się na współpracę z przemysłem. Zakłady pracy coraz częściej korzystały z pomocy związanych z uczelnią specjalistów.

24 listopada 1949

Ministerstwo Oświaty wydaje zezwolenie na założenie i prowadzenie Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej NOT w Białymstoku.

24 November 1949 – Ministry of Education issues decision on establishing FSNT-NOT Private Evening College of Engineering in Bialystok. The permission to establish the College (on the right).

1 grudnia 1949

Początek działalności Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej NOT w Białymstoku. Mianowanie mgr. inż. Karola Białkowskiego na rektora. Pierwsze godło uczelni, obowiązujące od 1 grudnia 1949 r.

1 December 1949 – FSNT-NOT Private Evening College of Engineering starts functioning. Karol Bialkowski, MSc, Eng, is appointed its first Rector. First College emblem is designed.

luty 1950

Rozpoczęcie zajęć dydaktycznych na Wydziałach Mechanicznym i Elektrycznym.

February 1950 – Faculties of Mechanical and Electrical Engineering start teaching activities.

1 września 1950

Rozpoczęcie zajęć dydaktycznych na Wydziale Budowlanym.

1 September 1950 – Faculty of Civil Engineering starts teaching activities.

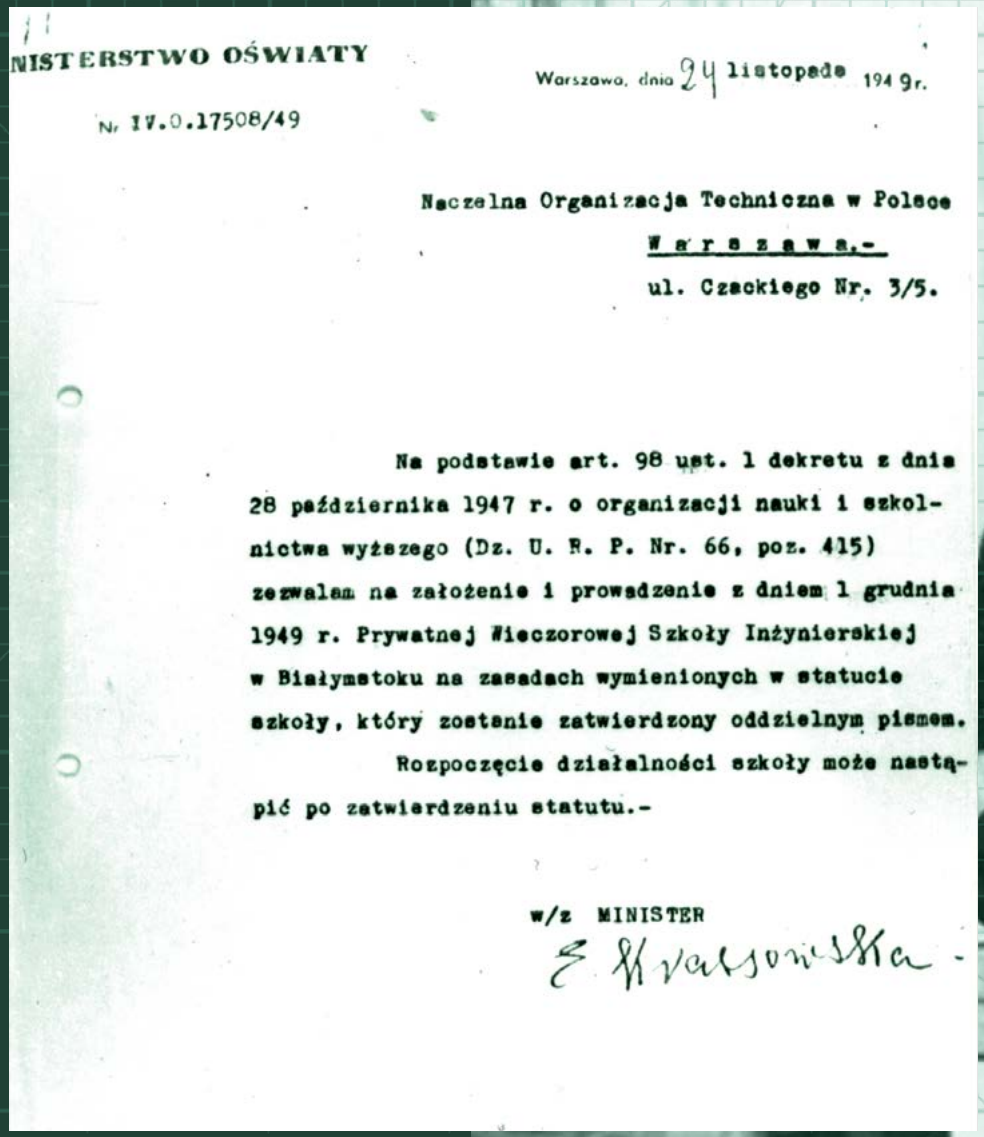

MINISTERSTWO OŚWIATY

Warszawa, dnia 24 listopada 1949 r.

Nr IV.0.17508/49

Naczelna Organizacja Techniczna w Polsce
Warszawa.-
ul. Czackiego Nr. 3/5.

Na podstawie art. 98 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 415) zezwalam na założenie i prowadzenie z dniem 1 grudnia 1949 r. Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku na zasadach wymienionych w statucie szkoły, który zostanie zatwierdzony oddzielnym pismem.

Rozpoczęcie działalności szkoły może nastąpić po zatwierdzeniu statutu.-

w/z MINISTER

E. Kwalsowska

1951

Powstanie uczelnianej biblioteki.

Library of Evening College of Engineering is founded.

2 listopada 1951

Wojewódzka Rada Narodowa przydziela uczelni budynek przy ulicy Białej, uczelnia zostaje upaństwowiona i zmienia nazwę na Wieczorową Szkołę Inżynierską.

2 November 1951 – Provincial People's Council gives building located in Biala St to College which is nationalised and renamed Evening College of Engineering.

29 czerwca 1953

Wojewódzka Rada Narodowa przyznaje uczelni budynek i halę przy ul. Grunwaldzkiej.

29 June 1953 – Provincial People's Council gives College building and hall in Grunwaldzka St.

maj 1954

Wieczorową Szkołę Inżynierską kończą pierwsi absolwenci - 28 inżynierów elektryków i 29 inżynierów mechaników.

May 1954 – First 28 electrical engineers and 29 mechanical engineers graduate from Evening College of Engineering.

ul. Biała

Biala Street

wspomnienia
memories

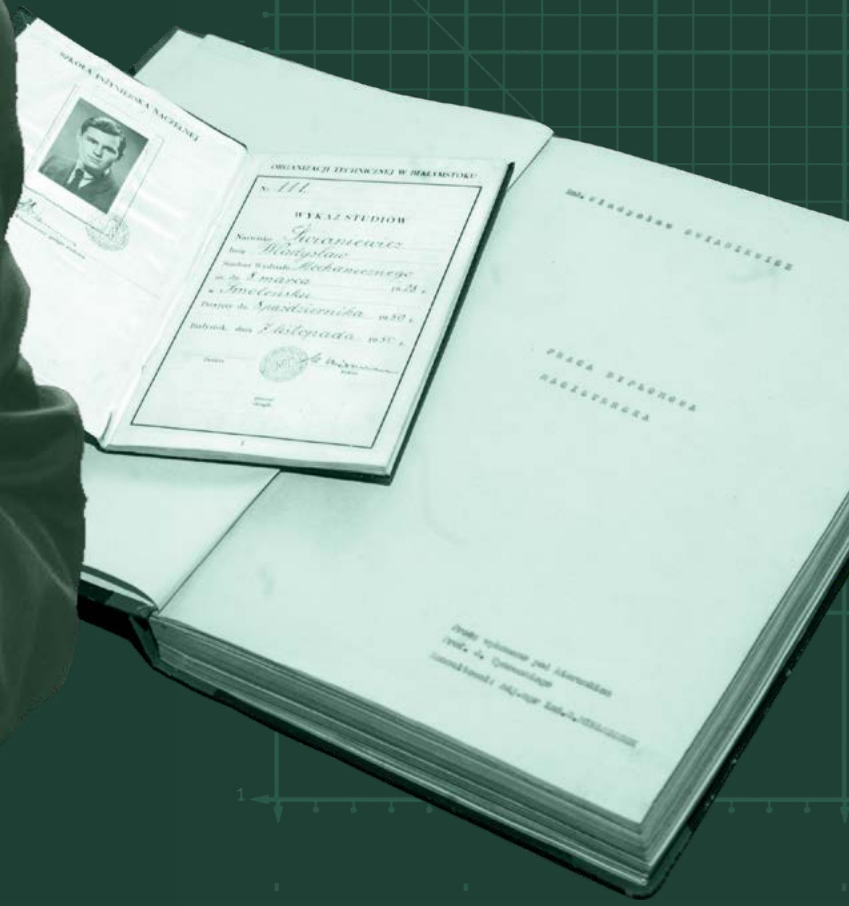

inż. Władysław Świaniewicz
1928-2018

absolwent pierwszego rocznika Wydziału Mechanicznego Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej

Wladyslaw Swianiewicz, Eng, one of first graduates of Faculty of Mechanical Engineering at Evening College of Engineering

Mój tata był inżynierem mechanikiem. Jako mały chłopiec lubiłem przy nim siadać i obserwować jego pracę. Już wtedy wiedziałem, kim chcę być w życiu. Marzyłem o studiach. Szansa pojawiła się, kiedy w Białymstoku utworzono Prywatną Wieczorową Szkołę Inżynierską NOT. Nie było łatwo. Naszymi profesorami byli białostoccy inżynierowie zatrudnieni w tutejszych zakładach. W ciągu dnia wszyscy pracowaliśmy, wieczorami chodziliśmy na zajęcia. Uczyliśmy się wspólnie z kolegami i koleżankami w prywatnych pokojach. Często kończyliśmy późno w nocy, a rano trzeba było znów iść do pracy. Brakowało podręczników i przyborów. W budynku przy ulicy Białej, którego W.S.Inż. była lokatorem, stała jedna deska kreślarska na nas pięćdziesięciu. Aby dokończyć projekt, czasem trzeba było przychodzić na uczelnię nocą. Zajęcia odbywały się w różnych miejscach. Nasze laboratorium fizyki mieściło się w Akademii Medycznej, bo pani profesor była kierownikiem tamtejszego zakładu fizyki. Chemię mieliśmy w laboratorium wodociągów, którego dyrektorem był nasz profesor. My, mechanicy, jeździliśmy do laboratorium obrabiarek i obróbki skrawaniem na Politechnikę Warszawską. Odlewnictwa uczyliśmy się w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego w Łapach. Nasi nauczyciele organizowali nam praktyki w zakładach, w których pracowali.

Najcenniejsza była życzliwość i przyjaźń z profesorami. Dzięki niej, ich zaangażowaniu i naszej ciężkiej pracy zdobyliśmy dyplomy. Byłem świadkiem trudnych początków uczelni, ale to mnie nie zniechęciło. Z uczelnią wiele mnie łączy. Większość członków mojej rodziny, dzieci, wnuki, skończyła Politechnikę Białostocką.

My dad was a mechanical engineer. As a little boy, I liked to sit by him and watch him work. As early as then I knew what I wanted to become. I dreamt of studying. The opportunity came when the Private College of Engineering was established in Bialystok. But it wasn't easy. Our teachers were engineers employed in the local production plants. During the day we all worked, so we only attended classes in the evenings. We studied together with our male and female colleagues in private flats. We often finished late at night, and in the morning we had to go to work again. There weren't enough textbooks or tools. In the College building in Biala Street there was one drawing board for the fifty of us. In order to complete the project, sometimes we had to come to college at night. Our classes were held in various places. For example, our Physics laboratory was located at the Medical Academy because our teacher was the Head of the Division of Physics there. We studied Chemistry in the laboratory of the Municipal Water Company whose director was our teacher. We, mechanics, travelled [about 200 km] to the capital of our country to use the laboratory of machine tools and machining of Warsaw University of Technology. We studied metal casting in the Railway Rolling Stock Repair Company in Lapy [around 30 km from Bialystok]. Our teachers organised practical training for us in the production plants where they worked themselves.

What we valued most was the kindness and friendship of our teachers. We got our diplomas thanks to the favourable atmosphere at our school, our teachers' commitment, and our hard work. I witnessed the difficult beginnings of the University but it didn't discourage me. I feel much connected with Bialystok University of Technology as most of my family members, including my children and grandchildren, have graduated from it.

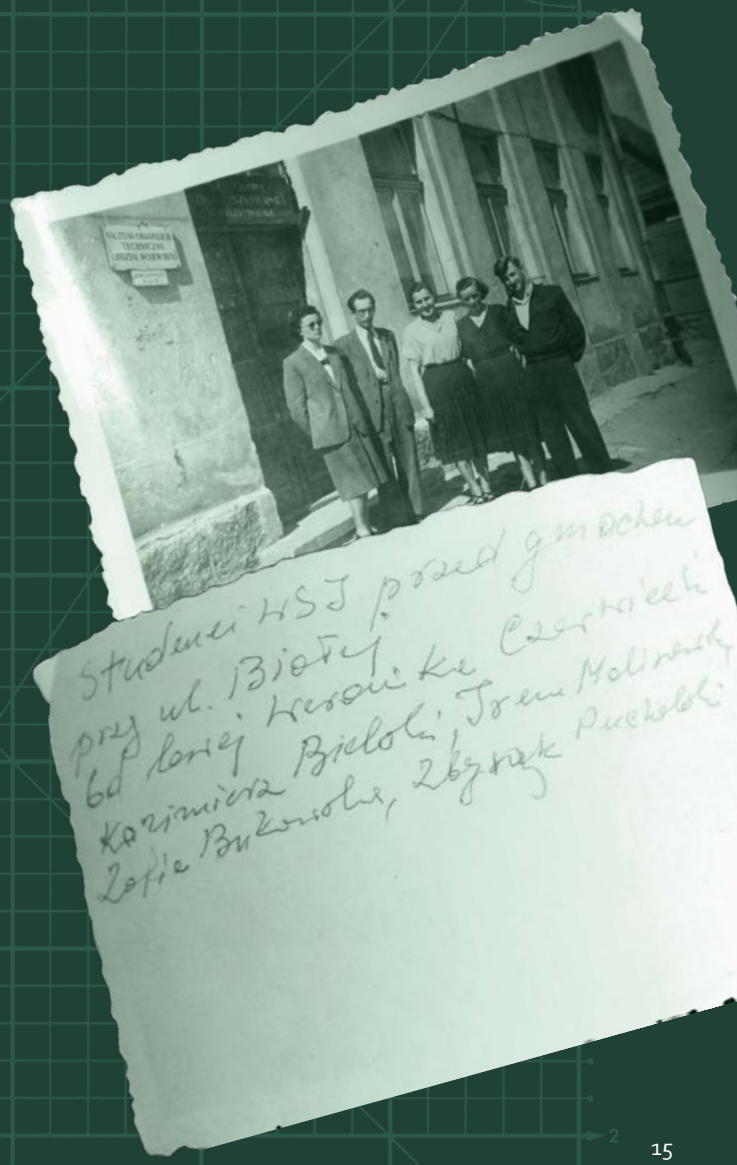

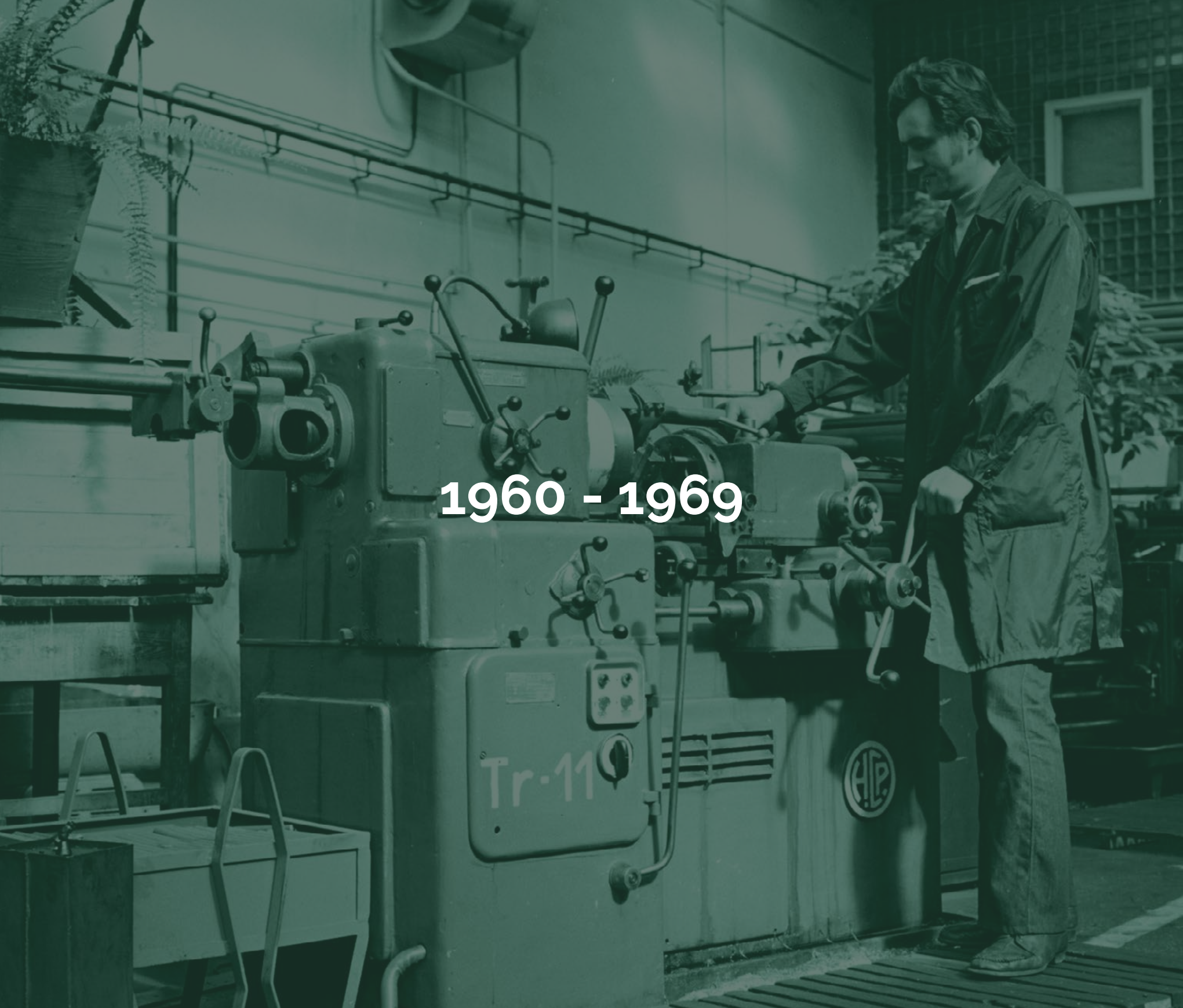

1960 - 1969

At the beginning of the 1960s, the Evening College of Engineering already had its own buildings, workshops and laboratories, and was made up of four Faculties: of General Engineering (teaching students of the first two years of studies of all majors), Civil Engineering, Electrical Engineering, and Mechanical Engineering. It was also increasingly associated with industry as solutions to many complex technical or organisational problems faced by production plants in the Podlachian region were found there. The number of external commissions was constantly growing, which enabled the College staff and students to go beyond the scope of education, deepen their knowledge, and improve the developed solutions in practice.

The economy of the province was developing, production plans were growing, and so were the demands. The region lacked technical staff again. The number of graduates leaving the ECE conducting only evening classes was insufficient. This need brought with it a great opportunity of launching full-time and part-time studies. The Ministry of Higher Education accepted the applications of the College management and provincial authorities.

In 1964, it was decided that full-time and extramural studies as well as recurrent Master's degree courses for graduates interested in raising their qualifications would be offered. The College was renamed the Higher School of Engineering (HSE).

The dynamic development of the institution contributed to the establishment of the Centre for Foreign Language Teaching and the Physical Education Centre at the Higher School of Engineering in Bialystok in the same year.

The provincial authorities allocated two more buildings to the rapidly growing School – one in Sosnowa Street, intended for teaching purposes, and one in Krakowska Street, in which students were to live.

The building in Krakowska Street was the first seat of Akadera Radio, founded in 1966. The name was the acronym of the words 'AKADEmic' and 'RAdio'. The radio station was established in the students' hostel by several students who also created the first programmes that could initially only be listened to by the hostel residents. In 1967, the authorities of the Higher School of Engineering entrusted the position of Rector to Associate Prof. Wlodzimierz Chomczyk, PhD, Eng, who was previously Head of the Machinery Construction Unit at the Faculty of Mechanical Engineering.

The new Rector encouraged the development of independent scientific work and also took care of the increase of the number of students, promotion of employees, and development of the laboratory facilities.

In the 1960s, the Higher School of Engineering became more open to national and international contacts. Visits to factories and research institutions of Warsaw, Poznan and Cracow were organised. In 1967, the first foreign scientific internship was held in the USSR as part of an exchange with the Kharkiv Polytechnic Institute. Students also underwent internships in the then existing countries of Czechoslovakia and Yugoslavia, as well as in Hungary.

Rector Chomczyk was interested in the ceremonial setting of public appearances of the Senate of the Higher School of Engineering, which was to be provided by academic robes and decorations. It was decided that the robes should be green, which was supposed to refer to the forest and agricultural character of the Bialystok region. The robes and decorations were donated to the School by the Chamber of Crafts as part of unpaid action work commemorating its 40th anniversary.

The first ceremonial sitting of the School Senate took place during the inauguration of the academic year 1969/1970. It was held at the Aleksander Wegierko Drama Theatre. The Senators were wearing ceremonial robes, and the Rector additionally had a chain with the school emblem and a brass sceptre made at the Faculty of Mechanical Engineering. Since December 1969, chains have also been worn by all Deans.

Na początku lat sześćdziesiątych Wieczorowa Szkoła Inżynierska miała już własne budynki, pracownie i laboratoria. Uczelnie tworzyły cztery Wydziały: Ogólnotechniczny, obejmujący studentów dwóch pierwszych lat studiów wszystkich specjalności, Budownictwa Lądowego, Elektryczny i Mechaniczny. W.S.Inż. była też coraz silniej kojarzona z przemysłem. To tu znajdowały rozwiązania skomplikowane zagadnienia natury technicznej lub organizacyjnej, z którymi mierzyły się podlaskie zakłady. Stale rosła liczba zewnętrznych zleceń. Stwarzało to pracownikom i studentom uczelni możliwość wyjścia poza ramy dydaktyki, pogłębianie wiedzy i udoskonalanie w praktyce opracowywanych na W.S.Inż. rozwiązań.

Gospodarka województwa rozwijała się, rosły plany produkcyjne, a wraz z nimi zapotrzebowania. W regionie znów zaczęło brakować kadry technicznej. Liczba absolwentów opuszczających prowadzącą jedynie wieczorowe zajęcia szkołę była niewystarczająca. Potrzeba niosła za sobą ogromną szansę. Pojawiła się wizja uruchomienia studiów dziennych i zaocznych. Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego przychyliło się ku wnioskom kierownictwa uczelni i władz wojewódzkich.

W 1964 roku zapadła decyzja o uruchomieniu studiów dziennych i zaocznych oraz okresowych kursów magisterskich dla absolwentów zainteresowanych podniesieniem kwalifikacji. Uczelnia zmieniła nazwę na Wyższą Szkołę Inżynierską.

Dynamiczny rozwój placówki przyczynił się do powołania w 1964 roku Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych przy Wyższej Szkole Inżynierskiej w Białymstoku oraz Studium Wychowania Fizycznego.

Władze wojewódzkie przydzieliły prężnie rozwijającej się uczelni dwa kolejne budynki: przy ulicy Sosnowej, przeznaczony na cele dydaktyczne, oraz przy ul. Krakowskiej, w którym mieli zamieszkać studenci.

Ulica Krakowska to pierwsza lokalizacja założonego w 1966 roku Radia Akadera. Nazwa powstała od połączenia pierwszych liter słów AKADEmickie RAdio. Radiowęzeł założyło w akademiku kilku studentów, oni też tworzyli pierwsze programy, których początkowo słuchać mogli wyłącznie mieszkańcy domu studenta.

W roku 1967 funkcję rektora władze Wyższej Szkoły Inżynierskiej powierzyły doc. dr. inż. Włodzimierzowi Chomczykowi, który wcześniej był kierownikiem Zespołu Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechanicznym.

Nowy rektor zachęcał do rozwijania samodzielnej pracy naukowej, dbał też o wzrost liczby studentów, awanse pracowników i rozbudowywanie bazy laboratoryjnej.

W latach sześćdziesiątych Wyższa Szkoła Inżynierska szerzej otworzyła się na kontakty ogólnopolskie i zagraniczne. Organizowano wycieczki do zakładów i jednostek naukowych Warszawy, Poznania czy Krakowa. W roku 1967 odbyła się pierwsza zagraniczna praktyka naukowa w ramach wymiany z Charkowskim Instytutem Politechnicznym w ZSRR. Studenci wyjeżdżali też na praktyki do ówczesnych Czechosłowacji, Jugosławii i na Węgry.

Rektorowi Chomczykowi zależało na uroczystej oprawie publicznych wystąpień Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Tę zapewnić miały togi i insygnia. Zdecydowano, iż togi powinny być w kolorze zielonym, co miało nawiązywać do leśnego i rolniczego charakteru Białostocczyzny. Szaty i insygnia podarowała uczelni Izba Rzemieślnicza w ramach czynu społecznego z okazji 40-lecia swojego istnienia.

Pierwsze uroczyste posiedzenie Senatu WSI odbyło się z okazji inauguracji roku akademickiego 1969/1970. Zorganizowano je w Teatrze Dramatycznym im. Aleksandra Węgierki. Senatorzy ubrani byli w odświętne togi. Pierś rektora zdobił dodatkowo łańcuch z symbolem szkoły. W dłoniach profesor Chomczyk dzierżył mosiężne rektorskie berło, które powstało na Wydziale Mechanicznym. W grudniu 1969 roku łańcuchy ozdobiły również togi dziekanów.

hala obrabiarek

machining hall

1964

Przy ulicy Grunwaldzkiej powstaje Hala Obrabiarek Wydziału Mechanicznego.

Machining Hall of Faculty of Mechanical Engineering is created in Grunwaldzka St.

październik 1964

Następuje zmiana nazwy z Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej na Wyższą Szkołę Inżynierską.

October 1964 – Evening School of Engineering changes its name to Higher School of Engineering. The document on renaming the School (on the right).

Dziennik Ustaw Nr 35 — 363 — Poz. 228, 229 i 230

230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1964 r.

w sprawie przekształcenia Wieczorowych Szkół Inżynierskich w Białymstoku i Bydgoszczy.

Na podstawie art. 141 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

2. Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Bydgoszczy otrzymuje nazwę: Wyższa Szkoła Inżynierska w Bydgoszczy.

§ 2. Wyższe Szkoły Inżynierskie w Białymstoku i Bydgoszczy prowadzą nauczanie w trybie studiów dziennych i studiów dla pracujących (wieczorowych i zaocznych).

§ 3. 1. Wyższe Szkoły Inżynierskie w Białymstoku i Bydgoszczy wydają absolwentom dyplomy stwierdzające ukończenie studiów na odpowiednim wydziale i nadanie zawodowego tytułu inżyniera.

2. Bliższe określenie zawodowego tytułu inżyniera, w zależności od kierunku ukończonych studiów, ustala Minister Szkolnictwa Wyższego.

§ 1. 1. Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Białymstoku otrzymuje nazwę: Wyższa Szkoła Inżynierska w Białymstoku.

§ 4. Studenci Wieczorowych Szkół Inżynierskich w Białymstoku i Bydgoszczy stają się studentami odpowiednich Wyższych Szkół Inżynierskich w Białymstoku i Bydgoszczy.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Szkolnictwa Wyższego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

1964

Powstają Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu.

Centre for Foreign Language Teaching and Physical Education Centre are established.

1966

Odbywa się pierwsza rekrutacja na studia dzienne na Wydziale Budownictwa Lądowego.

First admission to full-time studies at Faculty of Civil Engineering takes place.

Powstaje rozgłośnia akademicka Radio Akadera.

Akadera Radio, first academic radio station, is founded. The photograph below shows the ID of the technical manager of the radio station.

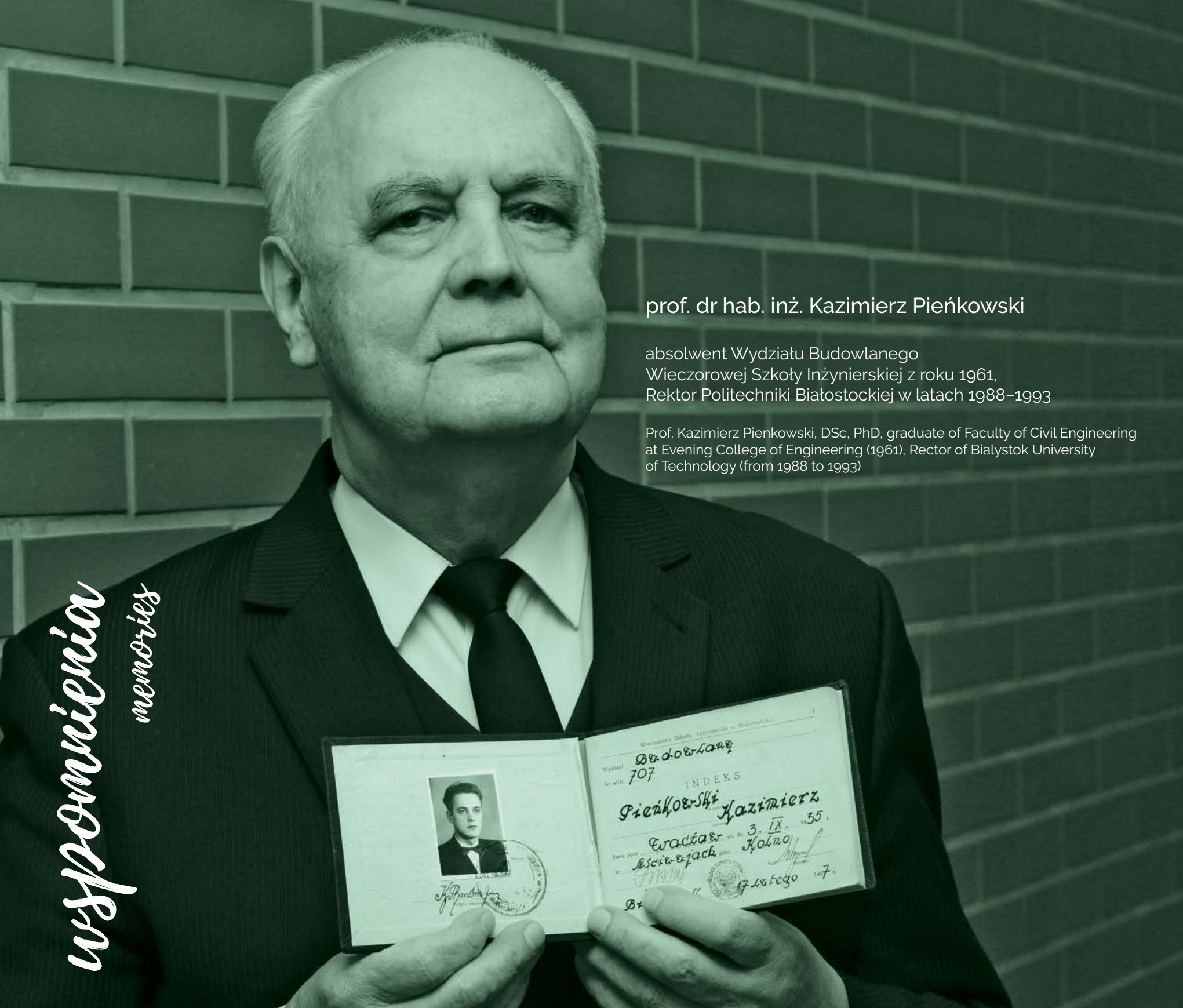

wspomnienia
memories

prof. dr hab. inż. Kazimierz Pieńkowski

absolwent Wydziału Budowlanego
Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej z roku 1961,
Rektor Politechniki Białostockiej w latach 1988–1993

Prof. Kazimierz Pienkowski, DSc, PhD, graduate of Faculty of Civil Engineering at Evening College of Engineering (1961), Rector of Bialystok University of Technology (from 1988 to 1993)

Politechnika Białostocka ukształtowała całe moje dorosłe życie, chociaż początkowo nie planowałem tu studiów, a na uczelnię trafiłem za sprawą artykułu prasowego. Ukończyłem liceum przemysłowo-pedagogiczne i szybko rozpocząłem pracę jako nauczyciel przedmiotów zawodowych. Zawsze jednak czułem potrzebę dalszego kształcenia się. Możliwości finansowe nie pozwalały mi wówczas na rozpoczęcie studiów dziennych, planowałem więc łączenie pracy ze studiami wieczorowymi. Wybrałem już miasto i uczelnię, odległe od Białegostoku. Pewnego dnia przeczytałem w prasie o budowie szpitala klinicznego – „giganta", który miał być największą tego typu placówką w Polsce. Jednak bardziej od ogromnej inwestycji zainteresował mnie fakt, że kierowanie pracami powierzono absolwentowi Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku inż. Henrykowi Lebiedzińskiemu. Uznałem, że skoro tak dużą inwestycję złożono w ręce absolwenta białostockiej szkoły, warto rozważyć naukę w tej placówce. Po spotkaniu z inż. Lebiedzińskim wiedziałem już, gdzie zdobędę upragnione wykształcenie. Nie wiedziałem wówczas, że Wieczorowa Szkoła Inżynierska da mi nie tylko wiedzę i stopień inżyniera, ale też miłość. Swoją przyszłą małżonkę Zofię poznałem już podczas egzaminów wstępnych na Wydział Budowlany. Studiowaliśmy razem, razem przygotowywaliśmy projekty.

W roku 1961 ukończyłem studia inżynierskie, kontynuacja nauki w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej była wówczas niemożliwa. Na kilka lat musiałem się z nią rozstać. Po sześciu latach wróciłem do Wyższej już Szkoły, bogatszy o doświadczenie zawodowe i tytuł magistra, by rozpocząć pracę na stanowisku asystenta. W kolejnych latach kierowałem zakładami i katedrami, zostałem prorektorem, a w roku 1988 rektorem Politechniki Białostockiej. Dobrze znałem moją uczelnię, byłem jej studentem, pracownikiem. Zdawałem sobie sprawę, że pięć dostępnych wówczas kierunków nie odpowiada w pełni na zapotrzebowania młodych ludzi i zmiany zachodzące w gospodarce kraju. Pomimo trudności wynikających z ówczesnych uwarunkowań politycznych i braków kadrowych, udało się uruchomić sześć nowych kierunków, w tym tak istotne wówczas informatykę, elektronikę i telekomunikację czy zarządzanie i marketing.

Chociaż zawodowo nie jestem już związany z Politechniką Białostocką, uczelnia odgrywa i zawsze będzie odgrywała istotną rolę w moim życiu. Dała mi wykształcenie, pracę, doświadczenie i miłość. Swoje inżynierskie zainteresowania przekazaliśmy z żoną synowi, obecnie pracownikowi Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Moja wnuczka interesuje się natomiast informatyką, być może kiedyś rozpocznie studia na kierunku, który przed laty tworzyłem.

Bialystok University of Technology has shaped my whole adult life, although initially I didn't plan to study here and I found my way to the University through a press article. I graduated from an industrial--pedagogical secondary school and quickly started to work as a teacher of vocational subjects. However, I always felt the need for further education. I didn't have enough money to start full-time studies, so I planned to combine work with evening studies. I already selected a town and university, far away from Bialystok, when one day I read in a newspaper about the construction of a medical university hospital, the so-called 'giant', the largest institution of this type in Poland. However, what interested me more than the huge investment was the fact that the management of the works was entrusted to a graduate of the Evening College of Engineering in Bialystok, Engineer Henryk Lebiedzinski. I thought that since such a large investment was placed in the hands of a graduate of a Bialystok school, I should consider studying there. After a meeting with Mr Lebiedzinski, I already knew where I'd get the education I wanted. I didn't know then that the Evening College of Engineering would not only give me knowledge and an academic title, but also love. I met Zofia, my future wife, during the entrance examinations at the Faculty of Civil Engineering. Later we studied and prepared our projects together.

I completed my engineering studies in 1961 but it was not possible to continue studying at the Evening School of Engineering at that time. I had to leave it for 6 years. I returned to the then Higher School of Engineering, having gained professional experience and the Master's degree, in order to start working here as an assistant lecturer. In the following years, I was Head of the School's Divisions and Departments, Vice Rector, and, since 1988, Rector of Bialystok University of Technology. I knew my University well because I'd been its student and employee earlier. I was aware that the 5 fields of study available at that time didn't fully meet the needs of young people and the changes taking place in the Polish economy. Despite the difficulties resulting from the political conditions and staff shortages at that time, we managed to launch 6 new fields of study, e.g. Computer Science and Electronics and Telecommunications, which were so important at that time, as well as Management and Marketing.

Although I'm no longer professionally connected with Bialystok University of Technology, it plays and will always play an important role in my life. It gave me education, work, experience, and love. Me and my wife have passed on our engineering interests to our son, currently an employee of the Faculty of Civil and Environmental Engineering. My granddaughter, on the other hand, is interested in IT and maybe some day she'll start studies in the field I co-created years ago.

1970 - 1979

The inauguration of the academic year 1971/72 was led by the fourth Rector in the history of the School, Prof. Tadeusz Beldowski, DSc, PhD, Eng.

Professor Beldowski started working at the Higher School of Engineering in 1964. Although he came here from Warsaw, where he had worked at the university of technology, he knew Bialystok well, because he had lived here before the war and saw how much the war had damaged the town. Professor Beldowski wanted not only to expand the School, but also to rebuild Bialystok itself with the help of specialists educated at the Higher School of Engineering. The Rector wanted the School from which they graduated to stop being only a regional institution. For this to happen, it was necessary to make a key investment in the form of expanding the school premises. The most important decision in the history of the Higher School of Engineering, i.e. on creating its campus in the area of Zwierzyniecka, Wiejska, and Swierkowa Streets, was made then. The works started in 1972 with the construction of the most urgently needed building – another students' hostel. To streamline the work, the external contractors were helped by the school staff and students. In the 1970s, it was the largest construction site in the sector of science, higher education and technology in Poland.

The subsequent years were also a turning point in the history of the School. In 1973, it gained the right to conduct full-time Master's degree studies at its all Faculties. A year later, after 25 years of development of technical education in the Bialystok region, the Higher School of Engineering gained the academic status and was transformed into Bialystok University of Technology (BUT). At that time, 1257 full-time and 1046 evening and extramural students studied at the University. The institution employed 671 people, including 230 full-time academic teachers.

The 1970s were also a period of significant expansion of the University's educational activity. In 1974, the Centre for Electronic Computation Technology (which later became the Institute of Computer Science) was established. One year later, the Institute of Architecture with the rights of a Faculty was created. Initially located in the students' hostel in Krakowska Street, it then moved to the building at 6, Jana Kilinskiego Street.

The dynamically developing University was becoming more and more open to scientific and research cooperation with foreign countries. The first agreements with foreign universities were concluded in this period: in 1970 with the Belarusian State Polytechnic Institute in Minsk, and in 1974 with the Kaunas Polytechnic Institute. In 1973, the then HSE began to employ foreign teachers.

Bialystok University of Technology, an increasingly important institution of higher education in Poland, needed a representative facility. In 1976, the Ministry of Higher Education and Technology agreed for BUT to take over the historic manor house in Holny Mejera and to establish a creative work retreat there.

There was also a need for a more festive atmosphere for the university ceremonies. In 1977, the Choir of Bialystok University of Technology was founded, originally as a male choir. From the first years of its existence, the choir gave concerts both in Poland and abroad, e.g. in Bulgaria, Lithuania, and France.

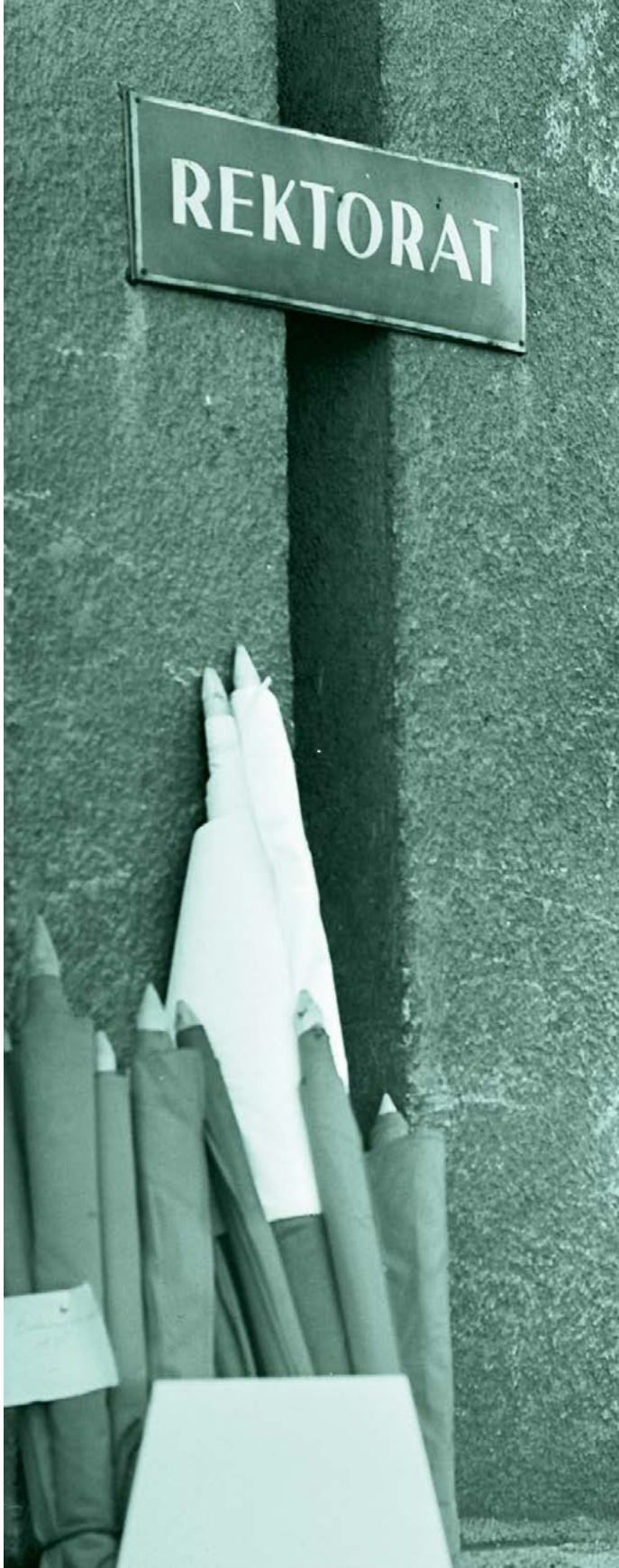

Inaugurację roku akademickiego 1971/72 poprowadził czwarty w historii szkoły rektor - - prof. dr hab. inż. Tadeusz Bełdowski.

Profesor Bełdowski pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej rozpoczął w 1964 roku. Choć przyjechał tu z Warszawy, w której pracował na tamtejszej politechnice, dobrze znał Białystok. Mieszkał tu przed wojną i widział, jakie odcisnęła na nim piętno. Profesorowi Bełdowskiemu zależało nie tylko na rozbudowie uczelni, ale też na odbudowie samego miasta, którą wspomagać mieli kształceni w Wyższej Szkole Inżynierskiej specjaliści. Rektor chciał, by szkoła, z której się wywodzą, wyzbyła się miana regionalnej. Aby tak się stało, konieczna była kluczowa inwestycja – rozbudowa bazy lokalowej. Zapadła najważniejsza w historii Wyższej Szkoły Inżynierskiej decyzja. W roku 1972 w rejonie ulic Wiejskiej, Zwierzynieckiej i Świerkowej rozpoczęto budowę miasteczka akademickiego, zaczynając od najpilniejszej z potrzeb – budowy pierwszego z domów studenta.

Aby usprawnić prace, kampus budowali nie tylko zewnętrzni wykonawcy, ale też pracownicy uczelni i jej studenci. W latach siedemdziesiątych była to największa budowa w resorcie nauki, szkolnictwa wyższego i techniki w Polsce.

Nie mniej przełomowe w historii uczelni były kolejne lata. W roku 1973 zyskała ona prawo do prowadzenia dziennych studiów magisterskich na wszystkich wydziałach. Rok później, po 25 latach rozwijania na Białostocczyźnie szkolnictwa technicznego, Wyższa Szkoła Inżynierska została podniesiona do rangi akademickiej i przekształcona w Politechnikę Białostocką. Na uczelni studiowało wówczas 1257 studentów na studiach dziennych oraz 1046 na studiach wieczorowych i zaocznych. Placówka zatrudniała w tym okresie 671 pracowników, w tym 230 nauczycieli akademickich na pełnym etacie. Lata siedemdziesiąte to również okres znacznego poszerzenia działalności dydaktycznej. W roku 1974 powołano Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej, późniejszy Instytut Informatyki. Rok później utworzony został Instytut Architektury na prawach wydziału, który mieścił się początkowo w domu studenta przy ulicy Krakowskiej. Następnie zajął budynek przy ulicy Jana Kilińskiego 6 w Białymstoku.

Prężnie rozwijająca się uczelnia coraz bardziej otwierała się na naukowo-badawczą współpracę z zagranicą. Zawarte zostały pierwsze umowy z uczelniami zagranicznymi: w 1970 roku z Białoruskim Instytutem Politechnicznym w Mińsku oraz w roku 1974 z Kowieńskim Instytutem Politechnicznym. Od roku 1973 uczelnia zatrudniała również zagranicznych nauczycieli. Coraz silniej licząca się w kraju Politechnika Białostocka potrzebowała obiektu reprezentacyjnego. W roku 1976 Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego i Techniki wyraziło zgodę na przejęcie przez Politechnikę Białostocką zabytkowego dworu w Hołnach Mejera i utworzenie w nim domu pracy twórczej.

Pojawiła się również potrzeba bardziej podniosłej oprawy uczelnianych uroczystości. W roku 1977 powstał Chór Politechniki Białostockiej, który funkcjonował początkowo jako zespół męski. Już w pierwszych latach istnienia chór koncertował w kraju oraz za granicą, m.in. w Bułgarii, na Litwie czy we Francji.

POLITECHNIKA BIAŁOSTOCKA

budowa kampusu

campus construction

1972

Rozpoczęcie budowy miasteczka akademickiego w rejonie ulic Wiejskiej, Zwierzynieckiej i Świerkowej.

Construction works of campus in the area of Zwierzyniecka, Wiejska, and Swierkowa Streets start.

DZISIAJ MECHANICY DZIELNI
PRACUJĄ DLA SWEJ UCZELNI

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1974 roku

W SPRAWIE PRZEKSZTAŁCENIA
WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W BIAŁYMSTOKU
W POLITECHNIKĘ BIAŁOSTOCKĄ

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wyższą Szkołę Inżynierską w Białymstoku przekształca się w Politechnikę Białostocką, zwaną dalej «Politechniką».

§ 2.

Zadaniem Politechniki jest prowadzenie działalności dydaktycznej i naukowo-badawczej w zakresie nauk technicznych.

§ 3.

Politechnika prowadzi nauczanie systemem studiów dziennych, wieczorowych oraz zaocznych.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1974 roku.

PREZES RADY MINISTRÓW

Piotr Jaroszewicz

19 września 1974

Wyższa Szkoła Inżynierska zyskuje rangę uczelni akademickiej i zmienia nazwę na Politechnikę Białostocką.

19 September 1974 – Higher School of Engineering gains academic status and becomes Bialystok University of Technology. The document on giving the School a new name (on the left).

1974

Powołanie Ośrodka Elektronicznej Techniki Obliczeniowej, późniejszego Instytutu Informatyki.

Centre for Electronic Computation Technology (later Institute of Computer Science) is established.

18 września 1975

Utworzenie Instytutu Architektury na prawach wydziału.

18 September 1975 – Institute of Architecture with rights of Faculty is founded.

1977

Założenie Chóru Politechniki Białostockiej.

Choir of Bialystok University of Technology is created.

wspomnienia

memories

Liliana Bełdowska

żona śp. Tadeusza Bełdowskiego,
Rektora Wyższej Szkoły
Inżynierskiej w latach 1971–1974
oraz Politechniki Białostockiej
w latach 1974–1981

Liliana Beldowska,
wife of late Tadeusz Beldowski,
Rector of Higher School of Engineering
between 1971 and 1974, and of Bialystok
University of Technology
between 1974 and 1981

Myślę, że Tadeusz należał do tych nielicznych, którzy swoje marzenia zamienili w rzeczywistość…

Mój mąż pochodził z Białegostoku. Tu mieszkała jego mama, którą odwiedzał. Był wówczas wykładowcą na Politechnice Warszawskiej. W czasie wizyt w Białymstoku narodził się pomysł, aby przeprowadzał również wykłady w tutejszej Wyższej Szkole Inżynierskiej. Wyjazdy stały się coraz częstsze. Z czasem kontakty męża z Politechniką Warszawską zaczęły się rozluźniać. Mąż czuł się związany z Białymstokiem, a na WSI było dużo pracy. Chociaż miał w Warszawie bardzo dobre warunki i mógł się rozwijać, to zrezygnował i wybrał Białystok.

WSI nie przypominała wówczas uczelni wyższej. Brakowało kadry, wyposażenia, a zajęcia odbywały się w oddalonych od siebie budynkach. Dla Tadeusza nie stanowiło to przeszkody, było wyzwaniem, które chciał podjąć. W lipcu 1971 roku został Rektorem Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku. Nareszcie mógł decydować o jej rozwoju, na którym tak mu zależało. Tadeusz nie dążył do stworzenia uczelni na miarę XX wieku, jemu marzył się wiek XXI.

Mąż spędzał w Białymstoku pięć dni w tygodniu. Kiedy wracał na weekend do Warszawy, nadal pracował. Planował, omawiał, ustalał. Nasz dom nigdy nie był pusty. Spotkania i narady przeciągały się do późnych godzin nocnych. Nie było mi łatwo, ale nie narzekałam. Tadeusz był człowiekiem, który całkowicie poświęcał się realizowanemu zadaniu, był niezwykle twórczy, osiągał konkretne wyniki. We wszystkim go wspierałam.

Kiedy uczelnia zmieniła nazwę, konieczne było stworzenie nowego logo. Wskazałam Karola Śliwkę, niezwykle cenionego artystę plastyka, mojego przyjaciela jeszcze z okresu studiów. Powstało kilka propozycji, jedna z nich do dziś jest stosowana przez uczelnię.

Jako absolwentce architektury wnętrz, bardzo zależało mi też, aby na Politechnice Białostockiej powstał Instytut Architektury. Tadeusz szybko podjął się tego wyzwania. Pierwszą kadrę tworzyli moi profesorowie z Akademii Sztuk Pięknych, wybitni specjaliści Tadeusz Zieliński, Michał Gutt. W ich ślady szybko poszli kolejni, uczelnia się rozwijała, profesorowie chcieli tu pracować, a ja z dumą obserwowałam zachodzące zmiany.

Praca na rzecz Politechniki Białostockiej w pełni pochłonęła mojego męża. Uczelnia była jego ukochanym dzieckiem, dbał o nią z największą troską. Po latach wspominał ją zawsze niezwykle ciepło, był z niej dumny. Kluczowe było dla niego przekształcenie Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Politechnikę Białostocką, jej rozbudowa, zgromadzenie kadry, w tym tworzenie jej z wykształconych tu studentów. Dziś, kiedy słyszę „Politechnika Białostocka", uśmiecham się. Śledzę losy uczelni. Ogromnie cieszą mnie dokonania jej studentów i pracowników.

I think Tadeusz was one of the few who managed to turn their dreams into reality...

My husband came from Bialystok. His mother lived here, and when he was a lecturer at Warsaw University of Technology, he used to visit her. During these visits, he came up with the idea of giving lectures at the local Higher School of Engineering as well, so his trips to Bialystok became more and more frequent. With time, my husband's contacts with Warsaw University of Technology loosened. Tadeusz felt connected with Bialystok, and there was a lot of work at HSE. Although the working conditions in Warsaw were good and he could develop there professionally, he resigned from his position in the capital city and chose his home town.

The HSE didn't resemble a university at that time. There wasn't enough staff or equipment, and classes were held in buildings scattered around the town far away from each other. For my husband, this was not an obstacle but rather a challenge he wanted to take up. In July 1971, he became Rector of the Higher School of Engineering in Bialystok and he could at last decide about the development of the School, which he was so concerned about. Tadeusz didn't just strive to create a university of the 20th century, he dreamt of an institution of the 21st century.

My husband used to spend five days a week in Bialystok then. When he returned to Warsaw for weekends, he was still working: planning, discussing, arranging. Our house was never empty, and meetings and brainstorms sometimes lasted until late at night. It wasn't easy for me, but I didn't complain. Tadeusz was a man who devoted himself completely to his tasks, was extremely creative and achieved definite results, and I supported him in everything.

When the HSE became a university, it needed a new logo. I recommended Karol Sliwka, a highly respected artist and my friend from university, for the task. One of the few proposals designed at that time has been used by BUT to this day.

As a graduate of Interior Design, I also wanted Bialystok University of Technology to have an Institute of Architecture. Tadeusz quickly took up this challenge. The first staff included two distinguished specialists, Tadeusz Zielinski and Michal Gutt, my teachers from the Academy of Fine Arts. They were soon followed by others, the University was developing, academic teachers wanted to work here, and I was proud to observe these changes.

Working for BUT fully absorbed my husband. The University was his beloved child, and he looked after it with greatest care. Years later, he always remembered it very warmly and was proud of it. The key issues for him were the transformation of the Higher School of Engineering into Bialystok University of Technology, its expansion, and building the staff team including students educated here. Today, when I hear the name „Bialystok University of Technology" I smile. I've been watching the history of the University, and I'm very pleased with the achievements of its students and employees.

1980 - 1989

The uncertain political situation in the country and the economic stagnation of the 1980s forced many changes in the functioning of the University. BUT focused more on cooperation with industry.

Despite the focus on the economy, imposed by the authorities of the People's Republic of Poland, the authorities of Bialystok University of Technology did not stop their hard work to strengthen its position among Polish universities. These efforts resulted as early as in 1980 in awarding the Institute of Civil Engineering, as the first unit of our University, the right to confer the PhD academic degree.

In 1981, the election for the position of the Rector was held for the first time in the history of the University. Associate Prof. Jerzy Niebrzydowski, DSc, PhD, Eng, related to BUT since 1966, was chosen by the Electoral College from among three candidates. Despite the limitations of investment plans throughout the country, during his term of office the manor house in Holny Mejera was restored and a significant part of the investment works at the Institute of Mechanical Engineering was completed.

In 1984, the intensification of BUT activities for the benefit of enterprises resulted in the establishment of the Department for Experimental Production and Technical Services at Bialystok University of Technology, currently operating as part of the Institute of Innovation and Technology.

In May 1984, the second democratic election for the BUT Rector was held, with Prof. Mieczyslaw Banach, DSc, PhD, Eng, elected for this position and then re-elected in 1987. Prof. Banach died in 1988 during his second term of office.

In May 1988, the Senate of Bialystok University of Technology entrusted the function of the Rector to the then Vice-Rector of the University, Prof. Kazimierz Pienkowski, DSc, PhD, Eng.

Professor Pienkowski was the first BUT Rector to graduate from the Evening School of Engineering, obtaining a diploma in Civil Engineering in 1961, and he was professionally related to the University since 1967. Responding to the needs of the labour market at the time, he inspired the introduction of new fields of study, i.e. Computer Science, Automatic Control and Robotics, Electronics and Telecommunications, Environmental Protection, Agriculture, and also Management and Marketing.

In response to the changes taking place in Poland and to the opportunities and needs arising from these changes, the Institute of Computer Science with the rights of a Faculty was created in 1989. Under the agreements signed with the Institute of Computer Science of the Polish Academy of Sciences and the Belarusian State Institute of Informatics and Radioelectronics in Minsk, both these partners institutions delegated their first academic teachers to BUT.

Niepewna sytuacja polityczna w kraju i stagnacja gospodarcza w latach osiemdziesiątych wymusiły wiele zmian w funkcjonowaniu uczelni. Politechnika Białostocka skupiła się silniej na współpracy z przemysłem.

Pomimo narzuconej odgórnie koncentracji na gospodarce władze Politechniki Białostockiej nie zaprzestały starań o umacnianie jej pozycji w gronie polskich uczelni wyższych. Wysiłki te zaowocowały już w roku 1980 przyznaniem Instytutowi Budownictwa Lądowego prawa do nadawania stopnia naukowego doktora. Uprawnienia te uzyskał jako pierwszy w Politechnice Białostockiej.

W roku 1981 odbyły się pierwsze w historii uczelni wybory rektora. Spośród trzech kandydatów kolegium elektorów wybrało doc. dr. hab. inż. Jerzego Niebrzydowskiego, związanego z uczelnią od roku 1966. Pomimo ograniczenia planów inwestycyjnych w całym kraju za jego kadencji udało się oddać do użytku odrestaurowany dwór w Hołnach Mejera i ukończyć znaczną część prac inwestycyjnych w Instytucie Mechaniki.

Intensyfikacja prac na rzecz przedsiębiorstw zaowocowała powstaniem w roku 1984 Zakładu Produkcji Doświadczalnej i Usług Technicznych Politechniki Białostockiej, funkcjonującego obecnie w ramach Instytutu Innowacji i Technologii.

W maju roku 1984 przeprowadzono drugie w historii uczelni demokratyczne wybory rektora, którym został prof. dr hab. inż. Mieczysław Banach, wybrany na tę funkcję ponownie w roku 1987. Drugą kadencję przerwała jednak śmierć profesora w roku 1988.

W maju 1988 roku Senat Politechniki Białostockiej funkcję rektora zdecydował się powierzyć ówczesnemu prorektorowi uczelni, prof. dr hab. inż. Kazimierzowi Pieńkowskiemu.

Profesor Pieńkowski był pierwszym rektorem, który wykształcenie zdobył w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej, uzyskując w roku 1961 dyplom inżyniera budownictwa. Z uczelnią zawodowo związany był nieprzerwanie od roku 1967. Z jego inspiracji powstały nowe, odpowiadające zapotrzebowaniom rynku pracy kierunki studiów: informatyka, automatyka i robotyka, elektronika i telekomunikacja, ochrona środowiska, rolnictwo oraz zarządzanie i marketing.

W odpowiedzi na zachodzące w kraju zmiany oraz pojawiające się wraz z nimi możliwości i zapotrzebowania w roku 1989 utworzony został Instytut Informatyki na prawach wydziału. Na mocy umów zawartych z Instytutem Informatyki Polskiej Akademii Nauk i Białoruskim Państwowym Instytutem Informatyki i Radioelektroniki w Mińsku obie instytucje oddelegowały tu pierwszych profesorów.

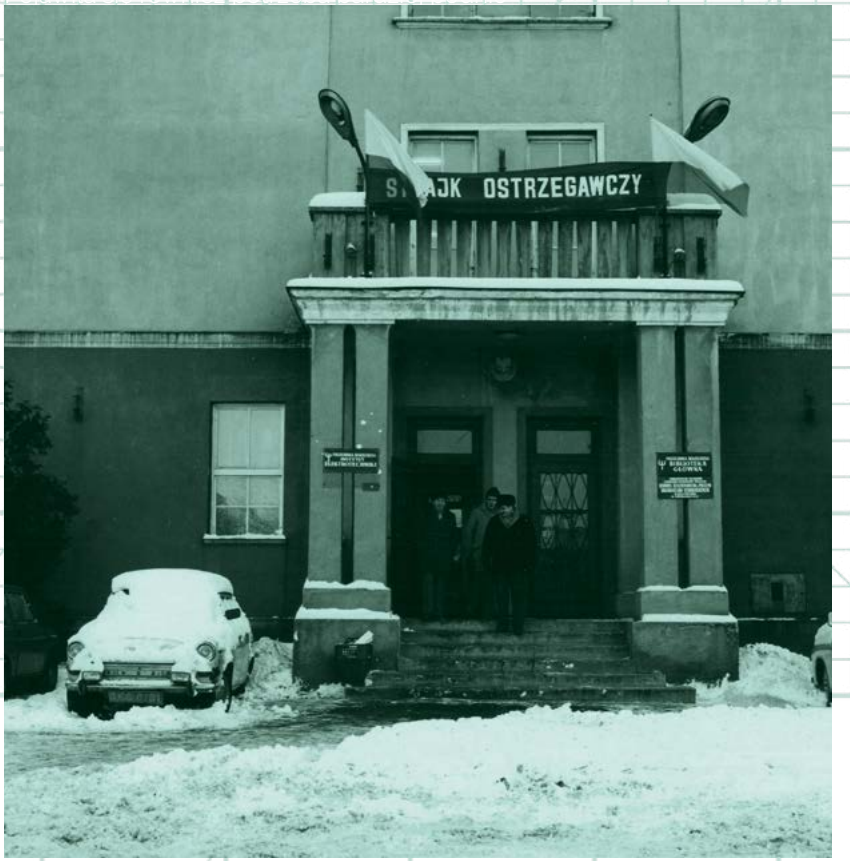

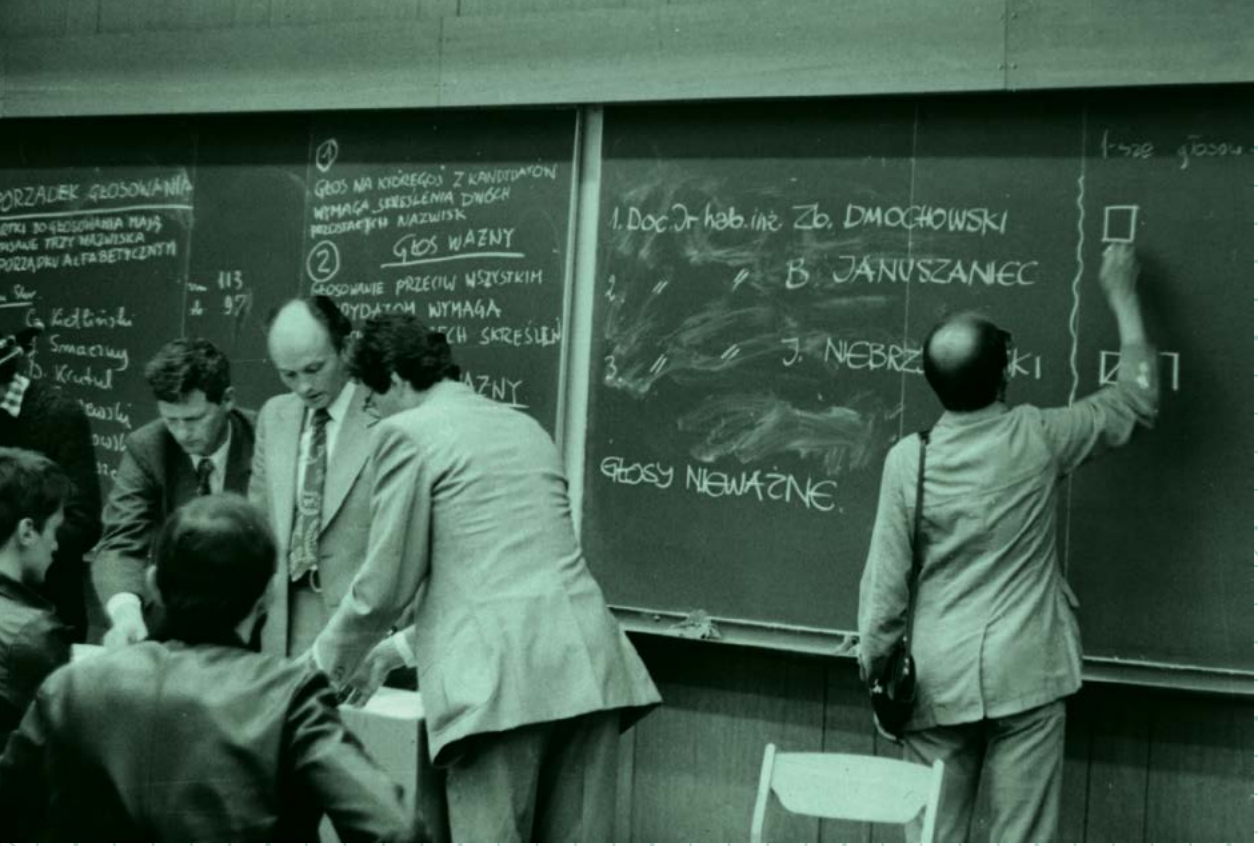
GŁOS NA KTÓREGOŚ Z KANDYDATÓW
GŁOS WAŻNY
GŁOSOWANIE PRZECIW WSZYSTKIM
1. Doc. Dr hab. inż. Zb. DMOCHOWSKI
B. JANUSZANIEC
GŁOSY NIEWAŻNE

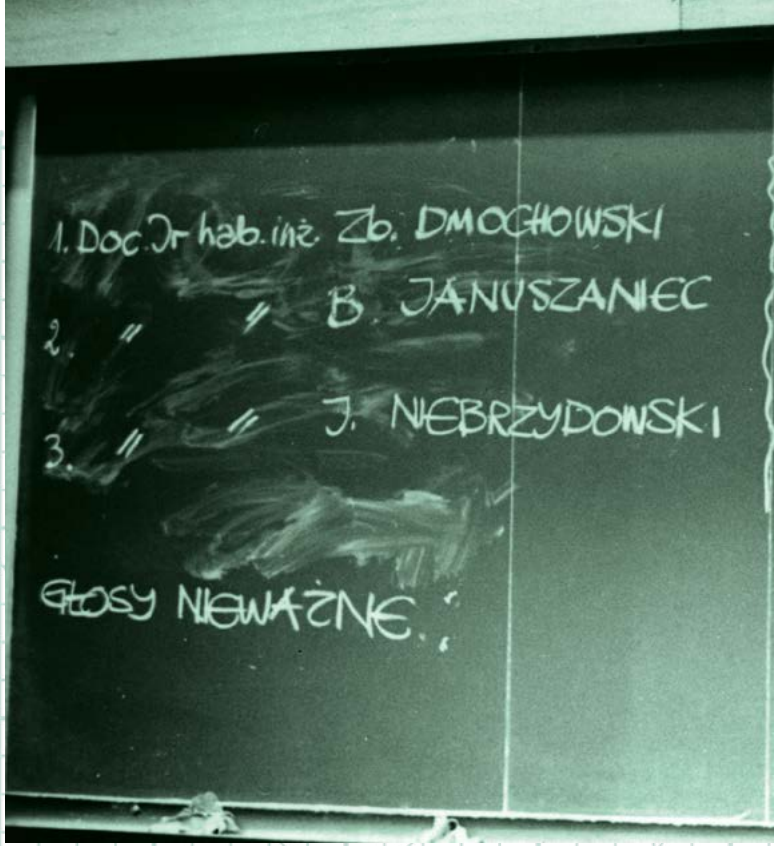
1. Doc. Dr hab. inż. Zb. DMOCHOWSKI
B. JANUSZANIEC
J. NIEBRZYDOWSKI
GŁOSY NIEWAŻNE

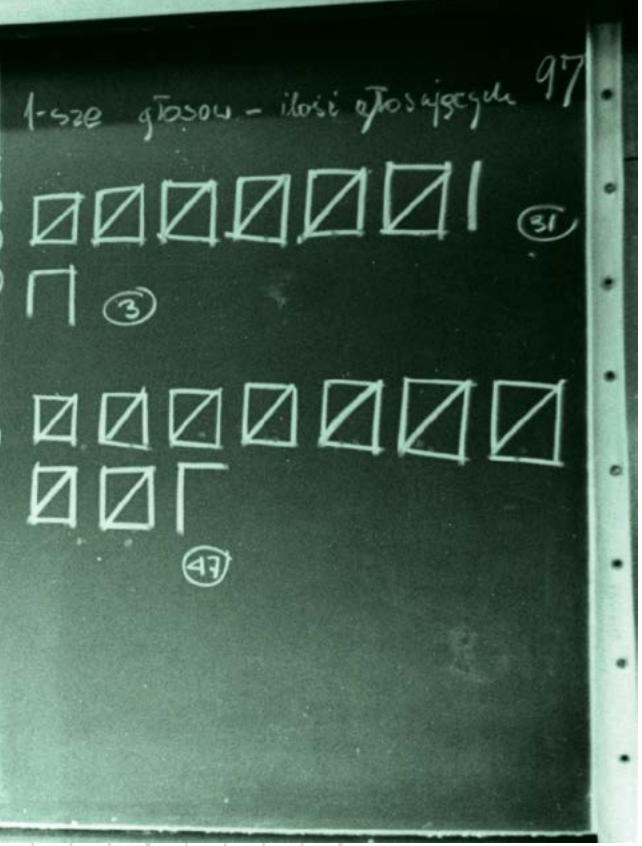

wybory
election

1980

Instytut Budownictwa Lądowego uzyskał pierwsze w historii uczelni uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska.

First unit of our University, Institute of Civil Engineering, is awarded right to confer PhD academic degree in technical sciences (in Environmental Engineering).

1981

Pierwsze w historii uczelni demokratyczne wybory rektora.

First democratic election for BUT Rector.

1984

Oddanie do użytku Ośrodka Wypoczynkowego Politechniki Białostockiej „Dwór Mejera".

Mejer's Manor House, BUT holiday facility, is opened.

Powstanie Zakładu Produkcji Doświadczalnej i Usług Technicznych Politechniki Białostockiej.

Department for Experimental Production and Technical Services at Bialystok University of Technology is founded.

1989

Utworzenie Instytutu Informatyki na prawach wydziału.

Institute of Computer Science with rights of Faculty is created. The photograph on the opposite page presents the applicable Regulation.

ZARZĄDZENIE nr 21

Rektora Politechniki Białostockiej

z dnia 19 maja 1989 r.

- w sprawie utworzenia Instytutu Informatyki oraz powołania kierunku studiów " Informatyka "

Na podstawie art. 30.1 ustawy z 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym, w nawiązaniu do § 11 Rozporządzenia MEN z dnia 26.09. 1988 r. w spr.przekazania szkołom wyższym niektórych uprawnień MEN /Dz.U. nr 34, poz.263, 1988 wraz z późniejszymi zmianami Dz.U.nr 42 poz. 331, 1988 r. oraz Zarządzenia nr 41 MEN z dnia 5 sierpnia 1988 r. w sprawie określenia nazw kierunków studiów w szkołach wyższych oraz rodzajów dyplomów i tytułów zawodowych nadawanych przez szkoły wyższe i na podstawie pozytywnej opinii Senatu Politechniki Białostockiej z dnia 18 maja 1989 r. zarządzam , co następuje :

§ 1.

1. Wprowadzam w Politechnice Białostockiej kierunek studiów " Informatyka ", przewidziany w poz. 102 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia MEN nr 41/88,
2. Zatwierdzam plan studiów i program nauczania na kierunku studiów " Informatyka ".

§ 2.

1. Tworzę Instytut Informatyki na prawach wydziału jako podstawową jednostkę naukowo-dydaktyczną Politechniki Białostockiej,podległą bezpośrednio Rektorowi P.B.
2. Instytut Informatyki organizuje i prowadzi pracę badawczą oraz dydaktyczno-wychowawczą związaną z kierunkiem studiów "Informatyka ".

§ 3.

Znosi się jako odrębną jednostkę organizacyjną międzywydziałową Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej i przekazuje się jej bazę laboratoryjną i naukowo-techniczną wraz z pracownikami Ośrodka - Instytutowi Informatyki.

§ 4.

Odpowiedzialnym za realizację niniejszego Zarządzenia jest Prorektor d/s Nauki i Współpracy z Gospodarką Narodową.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r.-

REKTOR

prof. dr hab. inż. Kazimierz Piotrowicz

Prof. dr hab. inż. Michał Bołtryk

absolwent Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku, Rektor Politechniki Białostockiej w latach 1999–2002 oraz 2002–2005, Dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska w kadencji 2016-2020

Prof. Michal Boltryk, DSc, PhD, Eng, graduate of Higher School of Engineering in Bialystok, Rector of Bialystok University of Technology (in the periods of 1999–2002 and 2002–2005), Dean of Faculty of Civil and Environmental Engineering in the 2016-2020 term

wspomnienia

memories

W 1974 roku ukończyłem Wyższą Szkołę Inżynierską w Białymstoku. Nie myślałem wówczas o karierze badacza, nauczyciela akademickiego. Już na ostatnim roku studiów miałem podpisaną umowę o pracę z potężną białostocką firmą budowlaną. Po obronie pracy dyplomowej mój promotor prof. Mikołaj Syczewski zaproponował mi stanowisko asystenta. To było dla mnie duże zaskoczenie i niełatwa do podjęcia decyzja. Dopiero skończyłem studia, podczas których, jak na aktywnego studenta przystało, nie zawsze zgadzałem się z moimi nauczycielami, a teraz miałem zostać jednym z nich. Pomimo wątpliwości podjąłem wyzwanie.

Po obronie doktoratu i habilitacji, w wieku 40 lat zostałem prodziekanem mojego macierzystego wydziału. Potem przez dwie kadencje pełniłem funkcję prorektora. W 1999 roku zostałem rektorem Politechniki Białostockiej, którym również byłem przez dwie kadencje.

Potrafiłem zebrać wokół siebie niesamowitych, oddanych uczelni ludzi. Byli wśród nich kanclerz inż. Mirosław Milewski, kwestor Dorota Sokołowska, wspaniali dziekani: profesorowie Lech Dzienis, Andrzej Seweryn czy Brunon Lejdy. Dzięki ich wsparciu mogłem w pełni zajmować się rozwijaniem nowych kierunków, doskonaleniem kadry, realizacją współpracy międzynarodowej. Wszystko to wpływało na dynamiczny rozwój uczelni.

Niczego w swoim życiu nie żałuję. Czuję się człowiekiem spełnionym. Były chwile radosne i trudne, ale bez poświęceń nie powstaje nic pięknego.

Politechnika Białostocka zawsze była dla mnie czymś wspaniałym, drogim, świętym wręcz. Związałem z nią całe swoje życie, ale nigdy tego nie żałowałem. Cieszę się z tego, że przez tyle lat pełniłem na uczelni różne funkcje, przede wszystkim jednak jestem dumny, że byłem rektorem Politechniki Białostockiej.

I graduated from the Higher School of Engineering in Bialystok in 1974. At that time I wasn't considering a career of a scientific researcher or an academic teacher. In my last year of studies I'd already signed an employment contract with a large construction company from Bialystok. After I'd defended my thesis, my supervisor, Prof. Mikolaj Syczewski, offered me the position of an assistant lecturer. It was a big surprise for me and not an easy decision to make. I'd just finished my studies, during which – as befits an active student – I didn't always agree with my teachers, and now I was to become one of them. Despite my doubts, I accepted this challenge.

At the age of 40, after defending my PhD and DSc dissertations, I became Dean of my mother Faculty. After that, I was Vice-Rector for two terms of office, and in 1999, I became Rector of Bialystok University of Technology, also for two terms of office.

I managed to gather around me some people who were amazing and devoted to their work, for example Miroslaw Milewski, BUT Chancellor, Dorota Sokolowska, Bursar, or great Deans: Professors Lech Dzienis, Andrzej Seweryn, or Bruno Lejdy. Thanks to their support, I was able to fully develop new fields of study, see to the professional development of the University's staff, and implement international cooperation.
All this influenced the dynamic development of BUT.

I don't regret anything in my life and I consider myself a fulfilled person. I've experienced both joyful and difficult moments but nothing beautiful can happen without sacrifices.

For me, Bialystok University of Technology has always been something wonderful, dear, and even sacred. I've been involved with it through my whole life but I've never regretted it. I'm glad that I performed various functions at the University for so many years, but most of all I'm proud that I was Rector of Bialystok University of Technology.

1990 - 1999

At the beginning of the 1990s, the demand for specialists (especially in IT, modern technology, and management and marketing) increased in the Polish labour market.

The academic year 1990/91 saw the beginning of full-time Master's degree studies in Automatic Control and Robotics, initially an inter-Faculty programme conducted by the Faculties of Mechanical and Electrical Engineering. Because of the growing interest in studying Marketing and Management, the existing BUT Division of Social Sciences was transformed into the Department of Economic and Social Sciences, and subsequently into the Institute of Management and Marketing. In addition, third-cycle studies in Organisation and Management were launched.

With the rising number of students, the number of academic teachers also increased significantly – the number of full professors more than doubled from 12 to 28.

In 1993, Prof. Tadeusz Citko, DSc, PhD, Eng, who started his career at what was later known as BUT in 1970, was elected Rector of Bialystok University of Technology. In the years 1990-1993, Prof. Citko was associated with the Faculty of Electrical Engineering, and he was also Vice-Rector for Science and Cooperation with the National Economy.

Bialystok University of Technology, managed by Prof. Citko, was developing rapidly, with more and more researchers and students choosing to study in newly emerging fields of study. The University became more open to cooperation with foreign centres, and the library system and access to scientific information were computerised.

The opportunities offered by BUT were used not only by its students and employees. In 1994, the Rectors of Bialystok universities signed an agreement on the construction of the BIAMAN Municipal Computer Network, the first Internet provider in Bialystok. Our University was entrusted with the coordination of this vast project. BUT established the Wide Area Computer Network Centre that started and operated a fibre-optic computer network connecting initially all the facilities of the universities in Bialystok and of the scientific community of Bialowieza, and later also offices, hospitals, libraries and individual customers. The network became one of the most modern ones in the north-east of Poland.

The University said goodbye to the second millennium by paying homage to its past. In 1999, 1 December was declared to be the Bialystok University of Technology Day. During the traditional meetings of the University's community, continued to this day, BUT employees receive state medals and scientific promotions, retiring employees – thank you letters, and students – awards and distinctions.

In 1999, Prof. Michal Boltryk, DSc, PhD, Eng, became Rector of Bialystok University of Technology as the second graduate of the Higher School of Engineering in Bialystok in this position (after Prof. Kazimierz Pienkowski).

Na początku lat dziewięćdziesiątych wzrosło w Polsce zapotrzebowanie na pracowników ze specjalistycznym wykształceniem, zwłaszcza posiadających wiedzę z zakresu informatyki, nowoczesnych dziedzin techniki oraz zarządzania i marketingu.

W roku akademickim 1990/1991 rozpoczęły się studia dzienne magisterskie na kierunku automatyka i robotyka, realizowane początkowo jako studia międzywydziałowe przez Wydziały Mechaniczny oraz Elektryczny. W związku z rosnącym zainteresowaniem studiami z zakresu marketingu i zarządzania istniejący w strukturach uczelni Zakład Nauk Społecznych został przekształcony w Katedrę Nauk Ekonomicznych i Społecznych, a następnie w Instytut Zarządzania i Marketingu. Powstały też studia podyplomowe z zakresu organizacji i zarządzania.

Wraz z rosnącą liczbą studentów znacznie powiększyło się też grono nauczycieli akademickich. Liczba profesorów tytularnych zwiększyła się ponad dwukrotnie – z 12 do 28. W roku 1993 na stanowisko Rektora Politechniki Białostockiej wybrany został prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko, który pracę na uczelni rozpoczął w roku 1970. W poprzedzających kadencję rektora latach 1990-1993 profesor Citko związany był z Wydziałem Elektrycznym, pełnił też funkcję prorektora ds. nauki i współpracy z gospodarką narodową.

Zarządzana przez profesora Citkę Politechnika Białostocka prężnie się rozwijała, przybywało jej pracowników naukowych i studentów, którzy mogli wybierać studia na nowo powstających specjalnościach. Uczelnia silniej otworzyła się na współpracę z ośrodkami zagranicznymi, zautomatyzowano system biblioteczny i dostęp do informacji naukowych.

Z możliwości, jakie stwarzała Politechnika Białostocka, korzystali nie tylko jej studenci i pracownicy. W roku 1994 rektorzy białostockich uczelni podpisali porozumienie dotyczące budowy Miejskiej Sieci Komputerowej BIAMAN – pierwszego dostawcy internetu w Białymstoku. Politechnice powierzono koordynację tego ogromnego przedsięwzięcia. Na uczelni powołano Centrum Komputerowych Sieci Rozległych, które zajęło się organizacją i eksploatacją światłowodowej sieci komputerowej łączącej wszystkie obiekty należące do białostockich uczelni i środowiska naukowego Białowieży. W latach późniejszych do MSK BIAMAN podłączone zostały również urzędy, szpitale i biblioteki oraz klienci indywidualni, a sieć stała się jedną z najnowocześniejszych w północno-wschodniej Polsce.

Mijające tysiąclecie uczelnia pożegnała, oddając hołd przeszłości. W 1999 roku ustanowiono 1 grudnia dniem obchodzonego corocznie Święta Politechniki Białostockiej. To kontynuowana do dziś tradycja spotkań uczelnianej społeczności, podczas których pracownicy odbierają odznaczenia państwowe i awanse naukowe, osoby przechodzące na emeryturę podziękowania, a studenci nagrody i wyróżnienia.

W roku 1999 rektorem Politechniki Białostockiej został prof. dr hab. inż. Michał Bołtryk, drugi po profesorze Kazimierzu Pieńkowskim absolwent Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku, który objął to stanowisko.

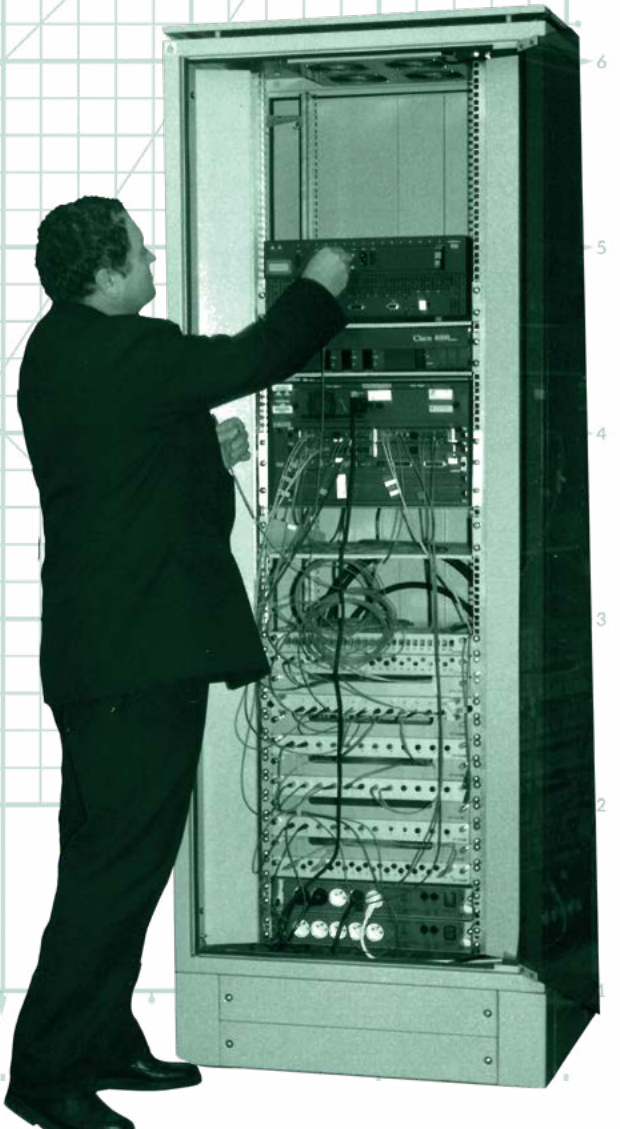

listopad 1993

Na bazie Katedry Nauk Ekonomicznych i Społecznych powstaje Instytut Zarządzania i Marketingu, obecny Wydział Inżynierii Zarządzania.

November 1993 – Department of Economic and Social Sciences is transformed into Institute of Management and Marketing (now Faculty of Management Engineering).

grudzień 1994

Zawarcie porozumienia w sprawie budowy Miejskiej Sieci Komputerowej BIAMAN. Politechnika Białostocka jest jednostką wiodącą.

December 1994 – agreement on construction of BIAMAN Municipal Computer Network is signed, with Bialystok University of Technology as leading unit.

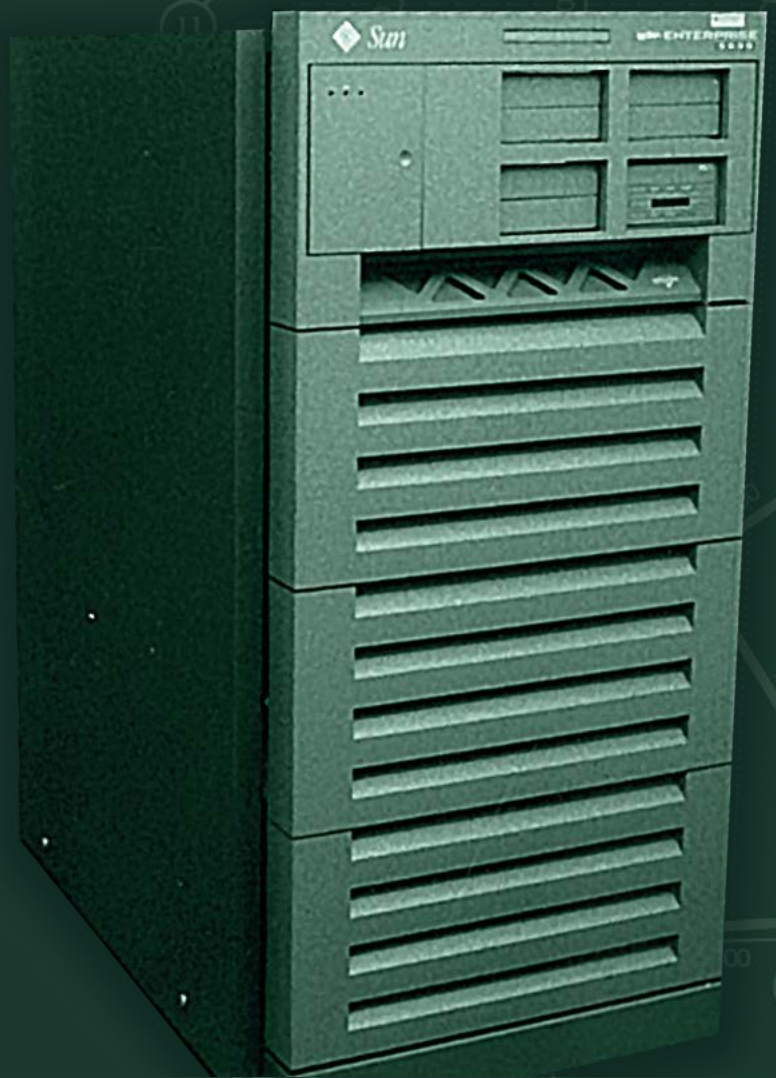

biaman

czerwiec 1997

Uroczysta inauguracja działalności MSK BIAMAN.

June 1997 – ceremonial opening of BIAMAN MCN.

UCHWAŁA
SENATU POLITECHNIKI BIAŁOSTOCKIEJ

z dnia 4 lutego 1999 roku

1 grudnia 1949 roku Ministerstwo Oświaty powołało do życia Prywatną Wieczorową Szkołę Inżynierską w Białymstoku.

W 1951 roku przemianowano ją na Wieczorową Szkołę Inżynierską, która w roku 1964, uzyskawszy prawo prowadzenia studiów dziennych, zmieniła nazwę na Wyższą Szkołę Inżynierską.

W 1974 roku Wyższa Szkoła Inżynierska uzyskała status politechniki. Zmiany dokonujące się we wspomnianej instytucji, która od roku 1949 trzykrotnie zmieniła nazwę, wielokrotnie zaś strukturę organizacyjną, przebiegały w sposób ciągły i bezsprzecznie były wynikiem rozwoju tej samej szkoły wyższej, obecnej Politechniki Białostockiej.

W związku z powyższym

Senat IX kadencji

w pięćdziesiątym roku działalności szkoły

ustanawia dzień 1 grudnia,

a więc dzień powołania w 1949 roku Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej Naczelnej Organizacji Technicznej,

oficjalnym świętem Politechniki Białostockiej

.....
prof. Tadeusz Citko

4 lutego 1999

Ustanowienie Święta Politechniki Białostockiej obchodzonego 1 grudnia.

4 February 1999 – 1 December is declared as Bialystok University of Technology Day. The Resolution on the matter (on the left).

wspomnienia
memories

prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko

Rektor Politechniki Białostockiej
w latach 1993-1996, 1996-1999
oraz 2008-2012

Prof. Tadeusz Citko, DSc, PhD, Eng, Rector of Bialystok University of Technology (in the periods of 1993-1996, 1996-1999, and 2008-2012)

Kiedy zdawałem maturę, ówczesna Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Białymstoku była jeszcze bardzo młodą, dopiero kształtującą się uczelnią. Tytuły inżyniera i magistra zdobyłem na Politechnice Warszawskiej. Zaproponowano mi pozostanie na uczelni w charakterze asystenta. Postanowiłem jednak wrócić w rodzinne strony i od razu po skończeniu studiów rozpocząłem pracę już w Wyższej Szkole Inżynierskiej.

Zatrudniłem się w Katedrze Napędów Elektrycznych. Był rok 1970.W tym czasie na świecie, jak i w kraju w dyscyplinie elektrotechniki powstawała nowa specjalność - energoelektronika. W Białymstoku nie miała zainteresowania, ja interesowałem się nią już podczas studiów w Warszawie, energoelektroniki dotyczyła też moja praca magisterska. Miałem okazję zapoczątkować ten kierunek w Wyższej Szkole Inżynierskiej. Zacząłem wprowadzać laboratoria i wykłady z energoelektroniki oraz tworzyć zespół. Zatrudniłem moich absolwentów, m.in. obecnego prorektora prof. Andrzeja Sikorskiego.

Chociaż byliśmy młodym zespołem, powierzano nam poważne zlecenia. Zajmowaliśmy się m.in. wdrożeniem i serwisowaniem systemu programowania, sterowania i kontroli zespołu napędowego wirówki przeciążeniowej do badania pilotów w Instytucie Medycyny Lotniczej w Warszawie czy kontrolą produkcji świetlówek w Zakładach Wytwórczych Lamp Elektrycznych w Warszawie. Często wspieraliśmy też regionalną gospodarkę, m.in. współpracując z Fabryką Wyrobów Runowych „Biruna". Liczyliśmy się w kraju.

Nadeszły lata dziewięćdziesiąte i okres transformacji w Polsce. Chciałem modernizować uczelnię, zwiększyć rozwój nauki. W 1990 roku zostałem prorektorem, trzy lata później rektorem, którym byłem w sumie przez trzy kadencje.

Kiedy w życie weszła ustawa wprowadzająca algorytm finansowania uczelni, w Politechnice Białostockiej stosowany już był algorytm podziału środków na jednostki. Kosztowało mnie to dużo pracy, ale uważałem, że jeżeli narzucam odpowiedzialność i wymagam konkretnych działań, muszę zapewnić niezbędne środki. Zawsze chciałem też wspierać pracowników Politechniki Białostockiej. Gdy otrzymaliśmy pieniądze na budowę Wydziału Elektrycznego, zależało mi, aby budynek zaprojektowali architekci z naszego Wydziału Architektury. Udało się. Inwestycja zakończyła się sukcesem, a ministerialnej dotacji wystarczyło jeszcze na dobudowanie nieuwzględnionej w pierwotnych planach auli, w której obecnie odbywa się m.in. Święto Politechniki Białostockiej. Dobrze wspominam lata spędzone na Politechnice Białostockiej, trafiłem na oddanych, przyjaznych ludzi. Dzięki ich chęciom i współpracy udało nam się osiągnąć konkretne efekty.

When I was graduating from my secondary school, the then Evening College of Engineering in Bialystok was still a very young and developing institution. I earned my Engineer's and Master's degrees at Warsaw University of Technology where I was offered a job of an assistant lecturer. However, I decided to return to my home town, and immediately after graduation I started working at what was then called the Higher School of Engineering.

I got employed at the Department of Electric Drives in 1970. At that time, a new specialisation, i.e. power electronics, was developing in electrical engineering. Although it was not yet popular in Bialystok, I'd been interested in it as early as during my studies in Warsaw, and my Master's thesis also regarded power electronics. I had the opportunity to launch this field of study at the Higher School of Engineering. I started to introduce laboratory classes and lectures on power electronics, and also to create a team of employees. I hired some of my graduates, including the current Vice-Rector of the University, Prof. Andrzej Sikorski.

Even though we were a young team, we were entrusted with serious assignments. For example, we implemented and serviced the programming, controlling and regulating system of the drive unit of a human centrifuge for testing pilots in the Institute of Aviation Medicine in Warsaw, and controlled the production of fluorescent lamps in the Electric Lamps Production Plant in Warsaw. We also often supported the local economy, e.g. by cooperating with the 'Biruna' Wool Products Factory. We were important in our country.

Then came the 1990s and the period of transformation in Poland. I wanted to modernise the University and enhance the development of science here. In 1990, I became BUT Vice-Rector, and three years later – Rector for a total of three terms of office.

When the Act introducing an algorithm for financing universities came into force, Bialystok University of Technology had already been using an algorithm for dividing funds into its units. It cost me a lot of work but I thought that if I imposed responsibility and required specific actions, I had to provide the necessary resources. I've always wanted to support the employees of Bialystok University of Technology: when we received the money for the construction of the Faculty of Electrical Engineering, I wanted the building to be designed by architects from our Faculty of Architecture, and I succeeded in achieving that. This investment was a success, and the ministerial subsidy was large enough for us to build an additional lecture hall (not included in the original plans) where e.g. the annual celebrations of the Bialystok University of Technology Day are now held. I have very fond memories of the years spent at the University because I met committed and friendly people here. Thanks to their enthusiasm and cooperation, we managed to achieve significant results.

2000 - 2009

Bialystok University of Technology entered the new millennium as a modern university open to the needs of both students and the economy. The growing demand for IT specialists and management staff contributed to further changes in the structure of the University: in 2001, the Faculty of Environmental Management in Hajnowka (approx. 68 km from Bialystok) was established, the Institute of Management and Marketing became the Faculty of Management, and the Institute of Computer Science – the Faculty of Computer Science.

One year later, the modern building of the Faculty of Electrical Engineering was opened on the campus in Wiejska Street, and soon a 650--seat lecture hall was added to the building. The hall was used not only for educational purposes but also for most University's ceremonies. In 2003, next modernised rooms of the largest 'Berlin' Hall were opened on the campus of the Faculty of Management in Kleosin near Bialystok. At the same time, the construction of the sports and entertainment hall of the Academic Sports Centre was continued. Both these contemporary and future investments were possible thanks to the involvement of Prof. Boltryk, the then BUT Rector, in regulating the land ownership in the area of Wiejska and Zwierzyniecka Streets in Bialystok.

The educational activity of Bialystok University of Technology at that time covered the whole Province. In addition to the Faculty of Environmental Management in Hajnowka, there were also the Faculty of Civil Engineering in Augustow (approx. 91 km from Bialystok), the Faculty of Mechanical Engineering in Suwalki (approx. 131 km from Bialystok), and the Educational Centre in Lomza (approx. 85 km from Bialystok).

BUT Rector Michal Boltryk was particularly interested in adapting the education system at the University to the principles and criteria of other European universities. Thanks to the support of the Rector, specialists from Bialystok University of Technology took part in international research programmes and conferences, and cooperated with many foreign centres at that time.

In 2005, Prof. Joanicjusz Nazarko, DSc, PhD, Eng, was elected Rector of Bialystok University of Technology. This scientist, related to the university since 1982, had previously worked at two of its Faculties (of Electrical Engineering and Management). Prof. Nazarko wanted to develop international cooperation and to encourage foreign students to study at BUT, he also supported the sports activities practised at the University. During his term of office, in 2008, the BUT Judo Club was established.

In March 2008, Prof. Tadeusz Citko was re-elected Rector of Bialystok University of Technology. A few months later, the first ceremony of awarding the honorary degree of Doctor honoris causa to Prof. Tadeusz Kaczorek, DSc, PhD, Eng, took place.

A year later, the University opened its doors to children. In October 2009, the Children' s University of Bialystok University of Technology was inaugurated. This extremely popular initiative has been continued to this day. The University's classes for primary school pupils not only develop children's intellect and sensitivity, but also make the young ones realise how fascinating learning is.

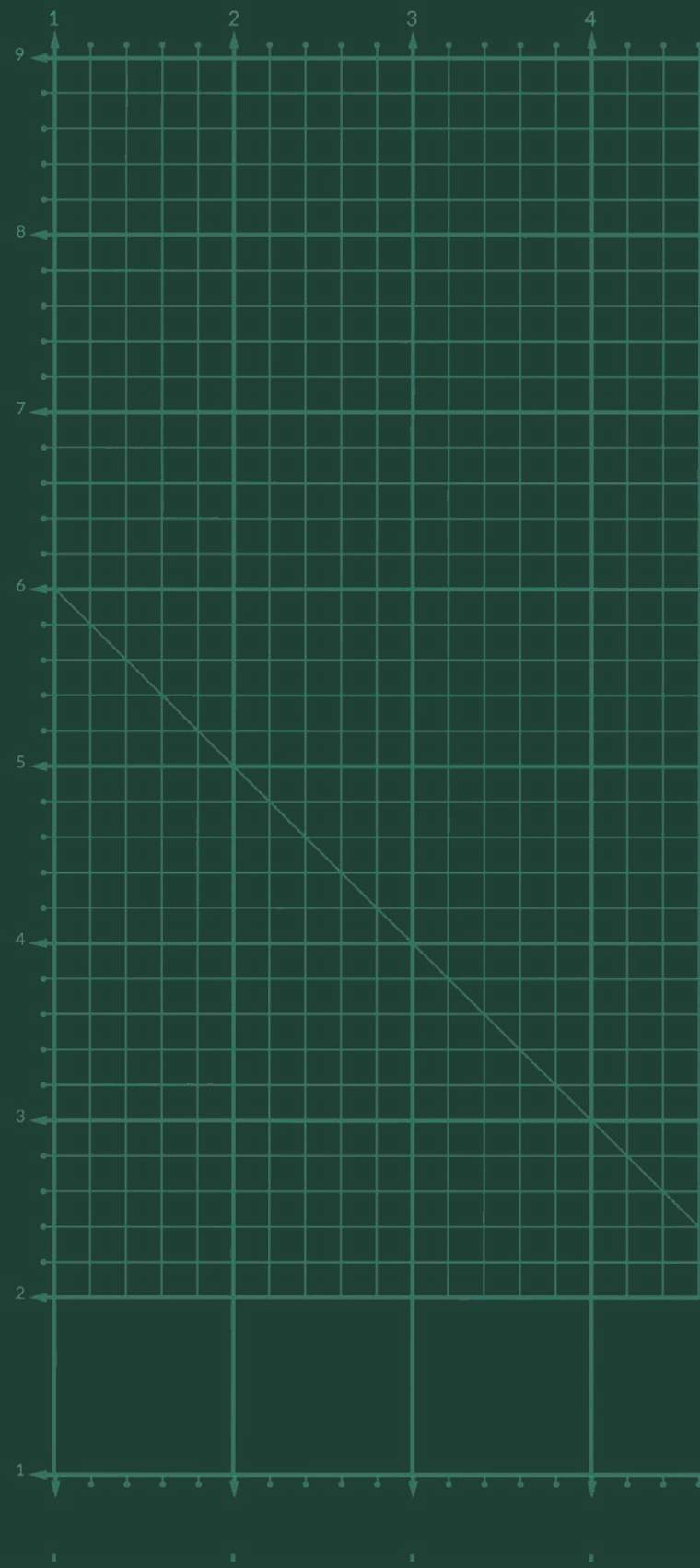

W nowe tysiąclecie Politechnika Białostocka wkroczyła jako nowoczesna uczelnia, otwarta na potrzeby studentów i gospodarki. Rosnące zapotrzebowanie na informatyków i kadrę zarządzającą przyczyniło się do kolejnych zmian w strukturze. W roku 2001 powstał Zamiejscowy Wydział Zarządzania Środowiskiem w Hajnówce, Instytut Zarządzania i Marketingu został przekształcony w Wydział Zarządzania, a Instytut Informatyki w Wydział Informatyki.

Rok później na kampusie przy ul. Wiejskiej do użytku oddano nowoczesny budynek Wydziału Elektrycznego, przy którym wkrótce powstała mieszcząca 650 osób aula, wykorzystywana nie tylko na potrzeby edukacyjne, ale też goszcząca uczestników większości uczelnianych uroczystości. W roku 2003 na Wydziale Zarządzania oddano do użytku kolejne, zmodernizowane pomieszczenia największej na terenie kampusu w Kleosinie hali „Berlin". Równocześnie trwała budowa hali sportowo-widowiskowej Akademickiego Centrum Sportu. Ówczesne i przyszłe inwestycje możliwe były dzięki zaangażowaniu rektora prof. Michała Bołtryka w uregulowanie kwestii własności gruntów w obrębie ulic Wiejskiej i Zwierzynieckiej w Białymstoku.

Działalność edukacyjna Politechniki Białostockiej obejmowała całe województwo. Poza Zamiejscowym Wydziałem Zarządzania Środowiskiem w Hajnówce funkcjonowały jeszcze Zamiejscowy Wydział Budownictwa w Augustowie, Zamiejscowy Wydział Mechaniczny w Suwałkach oraz Zamiejscowy Ośrodek Dydaktyczny w Łomży.

Rektorowi Bołtrykowi zależało szczególnie na przystosowaniu systemu kształcenia w Politechnice Białostockiej do zasad i kryteriów obowiązujących w innych uczelniach europejskich. Dzięki wsparciu rektora specjaliści z Politechniki Białostockiej brali udział w międzynarodowych programach badawczych i konferencjach, współpracowali też z wieloma zagranicznymi ośrodkami.

W roku 2005 rektorem Politechniki Białostockiej został prof. dr hab. inż. Joanicjusz Nazarko. Związany z uczelnią od roku 1982 naukowiec pracował aż na dwóch jej Wydziałach – Elektrycznym oraz Zarządzania. Rektorowi Nazarce zależało na rozwijaniu współpracy międzynarodowej oraz zachęceniu zagranicznych studentów do podjęcia nauki na Politechnice Białostockiej. Profesor wspierał też prowadzoną na uczelni działalność sportową. Za jego kadencji, w roku 2008, powstał Klub Judo Politechniki Białostockiej.

W marcu 2008 roku stanowisko Rektora Politechniki Białostockiej ponownie objął prof. Tadeusz Citko. Kilka miesięcy później odbyła się pierwsza w historii uczelni uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa. Godnością tą wyróżniono prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kaczorka.

Rok później uczelnia otworzyła się na najmłodszych. W październiku 2009 roku zainaugurowano działalność Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego Politechniki Białostockiej. Ta niezwykle popularna inicjatywa kontynuowana jest do dziś. Prowadzone na uczelni zajęcia dla uczniów szkół podstawowych nie tylko rozwijają dziecięcy intelekt i wrażliwość, uświadamiają też najmłodszym, jak fascynująca jest nauka.

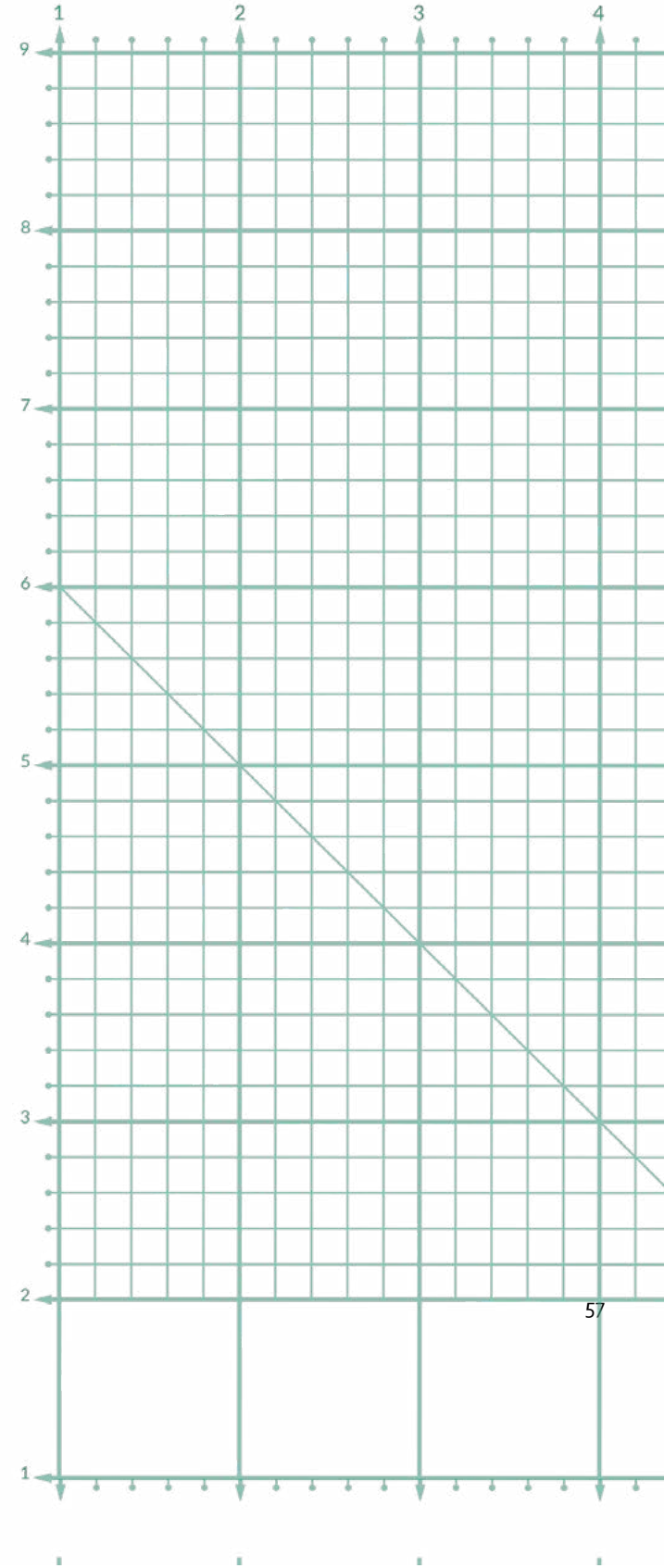

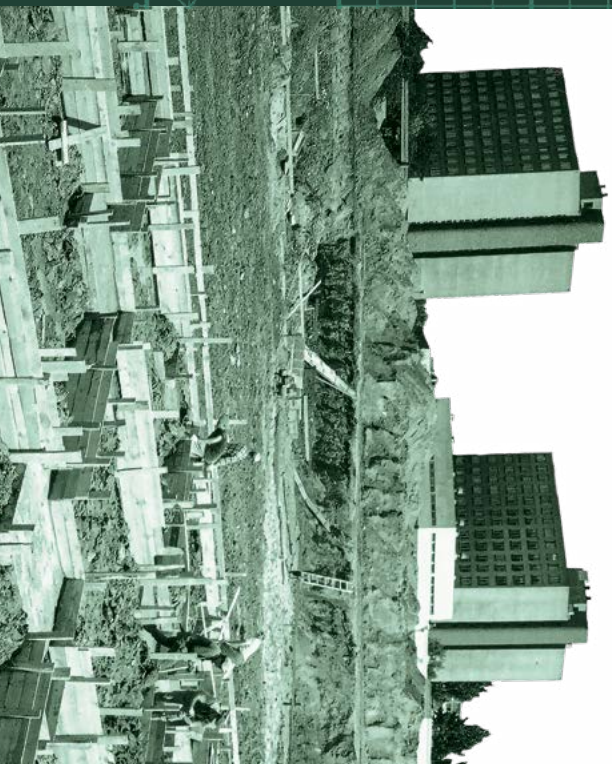

budowa Wydziału Elektrycznego na kampusie uczelni

construction of Faculty of Electrical Engineering on BUT campus

2001

Powstaje Zamiejscowy Wydział Zarządzania Środowiskiem w Hajnówce. Następuje przekształcenie Instytutu Zarządzania i Marketingu w Wydział Zarządzania, a Instytutu Informatyki w Wydział Informatyki.

Faculty of Environmental Management in Hajnowka is created. Institute of Management and Marketing becomes Faculty of Management, and Institute of Computer Science – Faculty of Computer Science.

2002

Oddanie do użytku nowego budynku Wydziału Elektrycznego. Powołanie Fundacji na rzecz Rozwoju Politechniki Białostockiej.

New seat of Faculty of Electrical Engineering is opened. Foundation for the Development of Bialystok University of Technology is established.

luty 2002

Powstanie Chóru Pracowników Politechniki Białostockiej „Polifonia".

February 2002 – 'Polifonia' BUT Employees Choir is founded.

2003

Powstają aula duża przy Wydziale Elektrycznym, pomieszczenia w hali „Berlin" w Kleosinie, część B Hali Sportowo-Widowiskowej Akademickiego Centrum Sportu.

Main lecture hall at Faculty of Electrical Engineering, rooms of 'Berlin' Hall in Kleosin, and B section of Sports and Entertainment Hall of Academic Sports Centre are finished.

2008

Pierwszy w historii uczelni tytuł Doktora Honoris Causa Politechniki Białostockiej otrzymuje prof. dr hab. inż. Tadeusz Kaczorek.

Prof. Tadeusz Kaczorek, DSc, PhD, Eng receives first honorary degree of Doctor honoris causa.

2009

Inauguracja działalności Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego Politechniki Białostockiej.

Children' s University of Bialystok University of Technology is inaugurated.

wspomnienia

memories

Prof. n. ekon. i n. techn. dr hab. inż. Joanicjusz Nazarko

Rektor Politechniki Białostockiej w latach 2005–2008, Dziekan Wydziału Zarządzania w latach 2002-2005 oraz 2008-2016, Dyrektor Międzynarodowego Chińskiego i Środkowo-Wschodnioeuropejskiego Instytutu Logistyki i Nauki o Usługach

Prof. Joanicjusz Nazarko, Prof. of Economic and Technical Sciences, DSc, PhD, Eng, Rector of Bialystok University of Technology between 2005 and 2008, Dean of Faculty of Management in the periods of 2002-2005 and 2008-2016, Head of International China and Central-Eastern Europe Institute of Logistics and Service Science

Chociaż od lat jestem związany z Wydziałem Inżynierii Zarządzania, pracę na Politechnice Białostockiej rozpocząłem jako asystent na Wydziale Elektrycznym. Był rok 1982, byłem młodym naukowcem – - po studiach doktoranckich na Politechnice Warszawskiej.

Wkrótce zaczęły się zmiany w kraju. Polska zmieniała system gospodarczy i otwierała się na współpracę z zagranicą. W roku 1990 powstał TEMPUS – unijny program wspierający współpracę międzyuczelnianą. Dzięki stypendium TEMPUS-a ukończyłem europejskie studia podyplomowe w zakresie zarządzania w szkolnictwie wyższym. Zdobyłem nową wiedzę i cenne kontakty, poznałem też zasady funkcjonowania uczelni zagranicznych. Wkrótce otrzymałem kolejne stypendium. Tym razem w Stanach Zjednoczonych, gdzie spędziłem kilka miesięcy, wizytując m.in. Uniwersytet Browna, Teksański Uniwersytet w Arlington oraz Instytut Politechniczny i Uniwersytet Stanowy Wirginii. Pobyt w USA znacząco rozwinął mnie naukowo. Po powrocie uzyskałem stopień doktora habilitowanego na Politechnice Warszawskiej. W 1998 roku uzyskałem tytuł profesora nauk technicznych.

Zmiana ustroju gospodarczego wymagała kadr o innej niż dotychczas wiedzy i umiejętnościach.

W ramach programu TEMPUS Politechnika Białostocka realizowała projekt związany z kształceniem managerów. Powstał Instytut Zarządzania i Marketingu, w którym objąłem stanowisko kierownika Katedry Informatyki i Logistyki, a następnie dziekana – już Wydziału Zarządzania.

Po kadencji dziekańskiej zostałem wybrany na stanowisko rektora. Pragnąłem tworzyć nowoczesną, otwartą na otoczenie uczelnię opartą na najlepszych międzynarodowych wzorcach. Do moich osiągnięć w kierowaniu uczelnią mogę zaliczyć dostosowanie jej do nowego systemu prawno-organizacyjnego (w 2005 roku weszło w życie nowe Prawo o szkolnictwie wyższym) oraz przeprowadzenie wielu reform mających na celu zwiększenie efektywności funkcjonowania uczelni. Istotne było również wzbogacenie oferty edukacyjnej, ukierunkowanie rozwoju na internacjonalizację kształcenia i badań naukowych. Uczelnia uzyskała kolejne uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego. W tym czasie Politechnika Białostocka rozpoczęła duży, bezprecedensowy w swojej historii, program inwestycyjny rozwijający i modernizujący jej infrastrukturę dydaktyczną i badawczą. Kluczową inwestycją było Centrum Nowoczesnego Kształcenia, łączące w sobie funkcje Biblioteki Głównej, Centrum Kształcenia Zdalnego, Studium Języków Obcych oraz Naukowego Centrum Badawczo-Rozwojowego. Nie wszystkie moje koncepcje dotyczące kierunku rozwoju Politechniki Białostockiej zyskały wówczas akceptację społeczności uczelni, ale wiele z nich, ku mojej satysfakcji, obecnie powraca.

Po powrocie na stanowisko dziekana skupiłem się na pracy na rzecz Wydziału. Zdobyłem drugi tytuł profesora, tym razem nauk ekonomicznych, co znacząco przyczyniło się do przyznania Wydziałowi uprawnień do doktoryzowania w dyscyplinie nauk o zarządzaniu. Dziś kieruję unikalnym w skali kraju Międzynarodowym Chińskim i Środkowo-Wschodnioeuropejskim Instytutem Logistyki i Nauki o Usługach.

Cieszę się, że nasza uczelnia rozwija się międzynarodowo, że wyraźnie zauważalna jest obecność studentów zagranicznych, zwiększa się liczba pracowników i studentów wyjeżdżających do ośrodków zagranicznych, rośnie liczba projektów międzynarodowych. Wierzę, że jest to także efekt zaszczepianego przeze mnie – jako rektora – myślenia o Politechnice Białostockiej jako uczelni stanowiącej element światowego systemu nauki i kształcenia.

Although I've been associated with the Faculty of Engineering Management for years, I started working at Bialystok University of Technology as an assistant lecturer at the Faculty of Electrical Engineering. It was 1982, and I was a young scientist after PhD studies at Warsaw University of Technology.

Soon the situation began to transform in our country: Poland was changing its economic system and opening to foreign cooperation. In 1990, the EU TEMPUS programme supporting inter-university cooperation was established. Thanks to the TEMPUS scholarship, I completed European postgraduate studies in the field of Management in Higher Education. I gained new knowledge and valuable contacts, and I also got to know the rules of functioning of foreign universities. Soon I received another scholarship, this time in the United States, where I spent several months visiting Brown University, the University of Texas at Arlington, as well as Virginia Polytechnic Institute and State University. During my stay in the USA, I significantly developed as a scientist. After my return, I received my DSc degree at Warsaw University of Technology, and in 1998 I was awarded the title of Professor of Technical Sciences.

The change of the economic system in Poland required personnel with different knowledge and skills than before. As part of the TEMPUS programme, Bialystok University of Technology implemented a manager education project. The Institute of Management and Marketing was established then, where I became Head of the Department of Computer Science and Logistics, and later Dean of the then Faculty of Management.

After my term of office as Dean, I was elected Rector. I wanted to create a modern university open to the local environment and based on the best international standards. My achievements in managing BUT include adjusting it to the new legal and organizational system (in 2005 the new Higher Education Law came into force) and implementing many reforms aimed at increasing the effectiveness of the University's functioning. It was also important to enrich the education offer and focus the BUT development on internationalisation of education and scientific research. The University was granted further rights to award PhD and DSc degrees. At that time, Bialystok University of Technology launched a large investment programme, unprecedented in its history, developing and modernising its teaching and research infrastructure. The key investment was the Centre for Modern Education, combining the functions of the Main Library, Distance Learning Centre, Foreign Language Centre, and Scientific Research and Development Centre. Not all my ideas concerning the development of Bialystok University of Technology were accepted by the academic community then, but many of them are now being revived to my satisfaction.

After becoming Dean of Faculty of Management again, I focused on working for the Faculty. I was awarded the second title of Professor, this time of Economic Sciences, which significantly contributed to awarding the Faculty the right to grant PhD degrees in Management Studies. Today I'm Head of the International China and Central-Eastern Europe Institute of Logistics and Service Science.

I'm pleased that our University is developing internationally, the presence of foreign students is clearly noticeable, the number of employees and students going to foreign centres is increasing, and that the number of international projects is growing. I believe that this is also the result of my vision of Bialystok University of Technology as a university being part of the global system of science and education, which I introduced as BUT Rector.

2010 - 2019

The seventh decade of Bialystok University of Technology is a period of its dynamic development and strengthening its position in Poland and abroad. The University is famous for the successes of its employees and students, investments made here, and innovations introduced.

Besides the popular Akadera Radio, BUT now has another medium, i.e. PLATON TV HD Interactive Scientific Television. Bialystok University of Technology as one of few Polish universities can boast its own radio station and television studio.

Since April 2012, the direction of further development of the University has been determined by Prof. Lech Dzienis, DSc, PhD, Eng, who previously held the position of Vice-Rector for Development and Cooperation. It is development and cooperation that have been particularly important for Prof. Dzienis.

During Prof. Dzienis' term of office, the University gained four new facilities: the Centre for Modern Education, the Research and Education Centre of the Faculty of Electrical Engineering, the INNO-EKO-TECH Innovative Research and Education Centre for Alternative Energy Sources, Energy-efficient Construction and Environmental Protection, and the Scientific and Research Centre of the Faculty of Forestry in Hajnowka.

The cooperation that Professor Dzienis so much cares about is carried out at many levels. Our University cooperates closely with businesses and it also supports its students and graduates, but – above all – it is famous for initiating international initiatives.

Bialystok University of Technology hosts foreign students and lecturers, enables studying and teaching abroad, runs international summer schools, organises Chinese language courses, and actively cooperates with international centres. In June 2016, the first foreigner, Professor Hao Wang from our partner university in China, received the title of Honorary Professor of Bialystok University of Technology. At the beginning of 2017, a group of over 30 Chinese students began their studies at BUT in the field of Civil Engineering under a double-degree agreement. Moreover, the Faculty of Civil and Environmental Engineering accepted 41 students (34 foreigners from Bangladesh, Colombia, Nepal, Zimbabwe, Belarus, and Ukraine, and also 7 students from Poland) for an international and interdisciplinary engineering field of study of Construction and Building Systems Engineering, launched in the academic year 2017/2018.

The successes of our students are also international. In 2013, the constructors of analogue Mars rovers, representing the BUT Faculty of Mechanical Engineering, won the University Rover Challenge competition in Utah, USA, for the first time. The creators of racing cars, bridges, and sumo and education robots can also boast significant successes. In addition to that, BUT students also invent solutions for people with disabilities, awarded in Poland and abroad.

Inspired by the successes of BUT students, Prof. Dzienis decided to support school students as well. In 2015, he initiated – with the involvement of local entrepreneurs – the establishment of the 'Diamond Discoverers' Association. The programme provides support and scholarships to young people, thanks to which they can develop their innovative ideas.

At the same time, a decision was taken to found the General Education Secondary School of Bialystok University of Technology. On 1 September 2016, fifty students began their education there. The school places great emphasis on learning Science and foreign languages, and offers its students a wide range of optional classes. Lessons are held in specially prepared classrooms and in the University laboratories.

While educating pupils and students, Bialystok University of Technology does not forget those who have already been educated here. One of the elements of building and maintaining long-lasting relations with BUT graduates is the annual awarding of the Statuettes of Golden Graduates of Bialystok University of Technology. Since 2018, the Rector has been granting the titles of Honorary Ambassadors of Bialystok University of Technology to the most outstanding graduates.

Siódma dekada działalności Politechniki Białostockiej to okres jej dynamicznego rozwoju oraz umacniania pozycji w kraju i za granicą. Uczelnię sławią sukcesy jej pracowników i studentów, realizowane tu inwestycje i wprowadzane innowacje.

Do popularnego Radia Akadera dołączyło kolejne medium - Naukowa Interaktywna Telewizja HD PLATON TV. Politechnika Białostocka jako jedna z niewielu polskich uczelni może poszczycić się własną rozgłośnią radiową i studiem telewizyjnym.

Kierunek dalszego rozwoju Politechniki Białostockiej od kwietnia 2012 roku wyznacza prof. dr hab. inż. Lech Dzienis, piastujący uprzednio funkcję prorektora ds. rozwoju i współpracy. To właśnie rozwój i współpraca są dla profesora Lecha Dzienisa szczególnie istotne.

W czasie kadencji rektora Lecha Dzienisa infrastruktura uczelni wzbogaca się o cztery nowe obiekty: Centrum Nowoczesnego Kształcenia, Centrum Badawczo–Dydaktyczne Wydziału Elektrycznego, Innowacyjne Centrum Dydaktyczno-Badawcze Alternatywnych Źródeł Energii, Budownictwa Energooszczędnego i Ochrony Środowiska Inno-Eko-Tech oraz Centrum Naukowo-Badawcze Zamiejscowego Wydziału Leśnego Politechniki Białostockiej w Hajnówce.

Współpraca, na której tak zależy rektorowi Lechowi Dzienisowi, realizowana jest na wielu płaszczyznach. Uczelnia ściśle współpracuje z biznesem, wspiera swoich studentów i absolwentów, przede wszystkim jednak słynie z inicjowania międzynarodowych przedsięwzięć.

Politechnika Białostocka gości zagranicznych studentów i wykładowców, umożliwia studiowanie i prowadzenie zajęć za granicą, prowadzi międzynarodowe szkoły letnie, organizuje kursy języka chińskiego i aktywnie współpracuje z międzynarodowymi ośrodkami. W czerwcu 2016 roku tytułem Profesora Honorowego Politechniki Białostockiej wyróżniono pierwszego obcokrajowca – został nim prof. Hao Wang z partnerskiej uczelni w Chinach. Na początku 2017 roku, w ramach umowy o podwójnym dyplomowaniu, studia na Politechnice Białostockiej na kierunku budownictwo rozpoczęła ponad 30-osobowa grupa chińskich studentów. Na uruchomiony w roku akademickim 2017/2018 międzynarodowy, interdyscyplinarny kierunek inżynierski Construction and Building Systems Engineering Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska przyjął 41 osób: 34 cudzoziemców (z Bangladeszu, Kolumbii, Nepalu, Zimbabwe, Białorusi, Ukrainy) i 7 Polaków.

Międzynarodowe są też sukcesy studentów Politechniki Białostockiej. W 2013 roku konstruktorzy analogów łazików marsjańskich z Wydziału Mechanicznego po raz pierwszy wygrali zawody University Rover Challenge rozgrywane w Utah w USA. Znaczącymi sukcesami mogą poszczycić się też twórcy bolidów, mostów, robotów sumo czy edukacyjnych. Studenci opracowują również nagradzane w Polsce i za granicą rozwiązania dla osób niepełnosprawnych.

Zainspirowany sukcesami studentów rektor Dzienis postanowił wspierać również młodzież szkolną. W 2015 roku z jego inicjatywy, przy zaangażowaniu lokalnych przedsiębiorców, powstało Stowarzyszenie „Odkrywcy Diamentów". Program zapewnia wsparcie i stypendia, dzięki którym młodzi ludzie mogą rozwijać swoje innowacyjne pomysły.

Równocześnie rektor podjął decyzję o utworzeniu Liceum Ogólnokształcącego Politechniki Białostockiej. 1 września 2016 roku edukację w murach uczelni rozpoczęło 50 uczniów. Szkoła kładzie duży nacisk na naukę przedmiotów ścisłych i języków obcych, oferuje też swoim uczniom szeroki wybór zajęć dodatkowych. Lekcje odbywają się w specjalnie przygotowanych salach oraz uczelnianych laboratoriach.

Kształcąca uczniów i studentów Politechnika Białostocka nie zapomina o tych, którym dała już wykształcenie. Jednym z elementów budowania i utrzymywania trwałych relacji z absolwentami jest coroczne wręczanie statuetek Złotego Absolwenta Politechniki Białostockiej. Od 2018 roku rektor nagradza też najbardziej wyróżniających się absolwentów tytułami Honorowych Ambasadorów Politechniki Białostockiej.

3 stycznia 2011

Inauguracja działalności Instytutu Innowacji i Technologii Politechniki Białostockiej sp. z o.o.

3 January 2011 – Institute of Innovation and Technology of Bialystok University of Technology starts functioning.

11 marca 2011

Przekształcenie Zamiejscowego Wydziału Zarządzania Środowiskiem Politechniki Białostockiej w Hajnówce w Zamiejscowy Wydział Leśny Politechniki Białostockiej w Hajnówce.

11 March 2011 – Faculty of Environmental Management of Bialystok University of Technology in Hajnowka becomes Faculty of Forestry of Bialystok University of Technology in Hajnowka.

21 kwietnia 2011

Początek emisji TV HD Politechniki Białostockiej.

21 April 2011 – HD TV of Bialystok University of Technology starts broadcasting.

30 listopada 2012

Oddanie do użytku Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej.

30 November 2012 – Centre for Modern Education of Bialystok University of Technology is opened.

3 kwietnia 2014

Prof. Franciszek Siemieniako zostaje pierwszym Profesorem Honorowym Politechniki Białostockiej.

3 April 2014 – Prof. Franciszek Siemieniako becomes first Honorary Professor of Bialystok University of Technology.

30 stycznia 2015

Oddanie do użytku Centrum Badawczo-Dydaktycznego Wydziału Elektrycznego.

30 January 2015 – Research and Education Centre of Faculty of Electrical Engineering is put into operation.

8 października 2015

Otwarcie Innowacyjnego Centrum Dydaktyczno-Badawczego Alternatywnych Źródeł Energii, Budownictwa Energooszczędnego i Ochrony Środowiska Politechniki Białostockiej.

8 October 2015 – Innovative Research and Education Centre for Alternative Energy Sources, Energy-efficient Construction and Environmental Protection is opened.

10 listopada 2015

Oddanie do użytku Centrum Naukowo-Badawczego Zamiejscowego Wydziału Leśnego Politechniki Białostockiej w Hajnówce.

10 November 2015 – Scientific and Research Centre of Faculty of Forestry in Hajnowka is inaugurated.

Inno-Eko-Tech

27 lutego 2015

Początek działalności Stowarzyszenia „Odkrywcy Diamentów".

27 February 2015 – "Diamond Discoverers" Association starts functioning.

14 czerwca 2016

Prof. Hao Wang zostaje pierwszym zagranicznym Profesorem Honorowym Politechniki Białostockiej.

14 June 2016 – Prof. Hao Wang becomes first foreign Honorary Professor of Bialystok University of Technology.

1 września 2016

Pierwsza inauguracja roku szkolnego w Liceum Ogólnokształcącym Politechniki Białostockiej.

1 September 2016 – first opening ceremony of school year in General Education Secondary School of Bialystok University of Technology is held.

28 marca 2018

Nadanie tytułów Honorowego Ambasadora Politechniki Białostockiej.

28 March 2018 – titles of Honorary Ambassadors of Bialystok University of Technology are awarded.

prof. dr hab. inż. Lech Dzienis

Rektor Politechniki Białostockiej
w latach 2012–2016 oraz od roku 2016

Prof. Lech Dzienis, DSc, PhD, Eng, Rector of Bialystok University of Technology between 2012 and 2016, and from 2016 until present

wspomnienia
memories

Urodziłem się w Krakowie, tytuł magistra inżyniera zdobyłem na Politechnice Łódzkiej, gdzie również podjąłem pracę po studiach. Zależało mi na szybkim zrobieniu doktoratu, więc zdecydowałem się na wyjazd do Moskwy. Tam, na studiach doktoranckich, poznałem obecnego dziekana Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz byłego rektora Politechniki Białostockiej profesora Michała Bołtryka. To on namówił mnie na przyjazd do Białegostoku na Politechnikę Białostocką. Białystok jawił się wówczas jako ośrodek z dużymi możliwościami. Uczelnia szybko się rozwijała, potrzebne jej były kadry, a mnie, młodemu naukowcowi z żoną i dzieckiem, mieszkanie. To była dodatkowa, konkretna zaleta rozpoczęcia pracy w Politechnice Białostockiej. Wiosną 1983 roku przeprowadziliśmy się do Białegostoku. Zamieszkaliśmy w Hotelu Asystenta, skąd miałem blisko do pracy, a córka jeszcze bliżej do przedszkola, które mieściło się w tym samym budynku.

Były lata osiemdziesiąte. Swoją pracę w Politechnice Białostockiej rozpocząłem w budynku, w którym pracuję dziś jako rektor. To tu mieścił się wówczas współtworzony przeze mnie Zakład Wodociągów i Kanalizacji. Uczelnia wchodziła w nowy etap rozwoju, a jej kadrę w coraz większym stopniu stanowili zatrudnieni na stałe specjaliści. Miałem wówczas ogromną przyjemność pracować z prof. Andrzejem Królikowskim, moim mistrzem jeszcze z czasów studiów magisterskich.

Poza organizacją działalności katedry rozwijałem też ruch naukowy wśród studentów. W drugim roku pracy w Politechnice Białostockiej zacząłem inicjować obozy naukowe w Polsce. Później przeszliśmy na arenę międzynarodową. W latach 1986-89 byłem organizatorem czterech studenckich wypraw naukowych do Europy Zachodniej. Każdy wyjazd wymagał dopełnienia wielu formalności. Aby wjechać do odwiedzanych państw, potrzebowaliśmy wiz, co wymagało kilkudniowego stania w długich kolejkach. Wynajmowaliśmy autokar, braliśmy namioty i zapas jedzenia, na wywóz którego trzeba było mieć zgodę urzędu celnego. Była to bardzo poważna operacja logistyczna. Każdy z wyjazdów trwał około miesiąca. Spaliśmy na kempingach, ponieważ były to najtańsze noclegi. Mieliśmy wcześniej poumawiane wizyty w firmach z obszaru inżynierii środowiska. Dziś te przedsiębiorstwa są w Polsce powszechnie znane, wówczas jedynie marzyły o wejściu na nasz rynek. Chłonęliśmy wiedzę. Często oglądaliśmy rozwiązania, z których później mogliśmy korzystać w naszej pracy zawodowej. Niewątpliwie był to doskonały warsztat praktyczny dla studentów i również dla mnie, połączony ze skuteczną nauką specjalistycznego języka angielskiego.

Na początku lat dziewięćdziesiątych zrobiłem habilitację, która rozpoczęła nowy okres w moim życiu. Zacząłem pełnić oficjalne obowiązki organizacyjne, najpierw jako prodziekan, później dziekan. W 2007 roku nadano mi tytuł profesora, a rok później zostałem Prorektorem ds. Rozwoju i Współpracy Politechniki Białostockiej.

Niezwykle cenne zawsze były dla mnie zagraniczne wyjazdy: naukowe, jak studia w Moskwie czy stypendia w amerykańskich uczelniach: University of South Florida i University of Connecticut oraz mniej formalne wyprawy, kiedy jako pilot wycieczek zagranicznych przemierzałem Chiny. Każda podróż wzbogacała mnie o nowe doświadczenia, inspiracje, a przede wszystkim wartościowe znajomości. Z mojego pierwszego oficjalnego wyjazdu do Chin, podczas którego reprezentowałem Politechnikę Białostocką już jako rektor, wróciłem z pierwszymi umowami o współpracy z uczelniami chińskimi. Był wśród nich Tianjin Chengjian University, z którym zakładamy unikalną Chińsko-Polską Szkołę Inżynierii. Języka chińskiego uczą się dziś nasi studenci i pracownicy, coraz częściej gościmy też w Białymstoku

I was born in Cracow and received my MSc degree at Lodz University of Technology where I also got a job after graduation. I wanted to get my PhD quickly, so I decided to go to Moscow. There, during my doctoral studies, I met the present Dean of the Faculty of Civil and Environmental Engineering and former Rector of Bialystok University of Technology, Prof. Michal Boltryk. He persuaded me to come to Bialystok University of Technology. At that time Bialystok seemed to be a place with great possibilities. The University was developing rapidly, so it needed staff, and I, a young scientist with a wife and child, needed a flat. This was an additional, practical advantage of starting work at BUT. In the spring of 1983, we moved to Bialystok. We stayed at the Assistants' Hostel located very close to my workplace and even closer to my daughter's preschool operating in the same building.

It was the 1980s. I started my work at Bialystok University of Technology in the building where I work today as Rector. It was here that the Division of Water Supply and Sewage Disposal Systems, co-created by me, was located then. The University was entering a new stage of its development, and its staff consisted increasingly of specialists employed on a permanent basis. At that time I had the great pleasure of working with Prof. Andrzej Krolikowski, my master from my MSc studies.

Besides organising the activities of my Department, I was also developing scientific movement among students. In my second year at Bialystok University of Technology, I initiated scientific camps in Poland, and later we moved to the international stage. In 1986-89, I organised 4 scientific tours to Western Europe for students. Every tour required many formalities: e.g. to go to the countries we visited, we needed visas, which meant several days of standing in long queues. We used to rent a coach and take with us our tents and supplies of food the export of which required permits from customs authorities. It was a very serious logistic operation. Each of the tours lasted about a month. We slept at campsites as these were the cheapest accommodation. We'd previously arranged visits to environmental engineering companies. Today, these companies are well known in Poland but at that time they only dreamt of entering our market. We absorbed much knowledge then, often looking at solutions that we could later use in our professional work. It was undoubtedly an excellent experience combined with effective learning of specialist English language – not only for the students but also for me.

At the beginning of the 1990s I did my DSc, which started a new period in my life. I began to perform official organizational duties, first as Vice-Dean, then as Dean of my Faculty. In 2007, I was conferred the title of Professor, and a year later I became Vice-Rector for Development and Cooperation of Bialystok University of Technology.

What I've always valued very much were visits abroad: scientific tours (e.g. studies in Moscow), scholarships at American universities (the University of South Florida and the University of Connecticut), and also less formal trips (for example, when I travelled around China as a tour leader). Each visit enriched me with new experiences, inspirations and, most of all, valuable acquaintances. I returned from my first official visit to China, during which I represented Bialystok University of Technology as its Rector, with our first cooperation agreements with Chinese universities. Among them was Tianjin Chengjian University, with which we established a unique Chinese-Polish International School of Engineering. Today, our students and employees

chińskich studentów. Jesteśmy otwarci na młodych ludzi z całego świata, co widać już nie tylko w samej uczelni, ale i w mieście, które staje się coraz bardziej międzynarodowe. Kształcimy inżynierów, ale też naszych ambasadorów, dzięki którym Politechnika Białostocka istnieje w świadomości mieszkańców nawet niezwykle odległych od Polski lokalizacji.

Ogromnie cieszy mnie zainteresowanie zagranicznymi wyjazdami również naszych polskich studentów. Chętnie wspieram zarówno wymianę studencką, jak i udział reprezentantów Politechniki Białostockiej w międzynarodowych konferencjach i konkursach. Jedno z takich prestiżowych zmagań zainspirowało inicjatywę, z której jestem szczególnie dumy. Po ogromnym sukcesie studentów Wydziału Mechanicznego, którzy wygrali rozgrywane w USA zawody University Rover Challenge, pojawił się pomysł wsparcia konstruktorów na jeszcze wcześniejszym etapie edukacji, przed rozpoczęciem studiów. W 2015 roku wspólnie z kanclerzem Sebastianem Roszkowskim postanowiliśmy powołać Stowarzyszenie „Odkrywcy Diamentów", które pomogłoby młodym konstruktorom i wynalazcom. Do inicjatywy zaprosiliśmy podlaskich przedsiębiorców. Stowarzyszenie stale się rozrasta, przybywa partnerów, uczniów i studentów-stypendystów. W 2018 roku podsumowaliśmy 3 lata pracy na rzecz młodych zdolnych ludzi, dla których taka forma wsparcia jest często jedyną szansą na realizowanie swoich pasji i tworzenie niesamowitych wynalazków.

Zawsze wiedziałem, jak ważne jest wspieranie młodzieży, zwłaszcza że publiczne szkoły wielu form wsparcia udzielić nie mogą. Dlatego też zdecydowałem o powołaniu szkoły przy uczelni – Liceum Ogólnokształcącego Politechniki Białostockiej. To jedyna tego typu placówka w województwie podlaskim i jedna z niewielu w Polsce. W 2016 roku naukę w LO PB rozpoczęło 50 pierwszych uczniów. W następnych latach dołączyli do nich kolejni zdolni młodzi ludzie. Szkoła stwarza im znakomite warunki, a oni odwdzięczają się jej szacunkiem i licznymi sukcesami. Wierzę, że nasi licealiści rozpoczną studia w renomowanych uczelniach, podkreślając swój związek z Politechniką Białostocką.

Chciałbym, aby wszyscy nasi absolwenci, zarówno Liceum, jak i Politechniki Białostockiej, czuli więź z uczelnią, która dała im nie tylko dobre wykształcenie, ale też trwałe przyjaźnie i piękne wspomnienia. Podczas stypendiów w Stanach Zjednoczonych nabrałem szacunku do amerykańskiego systemu edukacji, w którym relacje z absolwentami zajmują szczególne miejsce, stąd też umacniamy więzi z naszymi absolwentami, zarówno Politechniki Białostockiej, jak i Wieczorowej czy Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Ich wspomnienia i przyjaźń są dla nas szczególnie istotne.

Cieszę się, że mam wpływ na rozwój Politechniki Białostockiej, mogę przenieść tu godne naśladowania wzorce, wprowadzać innowacje.

learn Chinese, and more and more often we also host Chinese students in Bialystok. We are open to young people from all over the world, which can be seen not only at the University itself, but also in our town that is becoming more and more international. We educate engineers who are also our ambassadors, and thanks to them Bialystok University of Technology has been heard of even in places located far away from Poland.

I'm very pleased that our Polish students are interested in foreign trips too, and I gladly support both student exchange and the participation of BUT representatives in international conferences and contests. One of such prestigious competitions inspired the initiative I'm particularly proud of. After the great success of some representatives of the Faculty of Mechanical Engineering winning the University Rover Challenge in the USA, there appeared the idea of supporting designers at an even earlier stage of their education - – before they start their studies. In 2015, together with Sebastian Roszkowski, BUT Chancellor, we decided to establish the 'Diamond Discoverers' Association to help young designers and inventors. We invited entrepreneurs from the Podlachian region to join the initiative. The Association is constantly developing and the number of our partners and also of scholarship pupils and students is still increasing.
In 2018, we celebrated the 3rd anniversary of working for talented young people for whom this form of support is often the only chance to pursue their passions and create amazing inventions.

I've always known how important it is to support young people, especially since it's not possible for public schools in Poland to provide many forms of support. That's why I decided to establish the General Education Secondary School at our University. It's the only institution of this kind in the Podlaskie Province and one of the few in Poland. In 2016, the first 50 students started their education at this school. In the following years they were joined by other young and talented people. They are offered excellent conditions, and they return the favour by respecting the school and achieving numerous successes. I believe that our secondary school students will start their studies at renowned universities, emphasising their relationship with Bialystok University of Technology.

I would like all our graduates of both the General Education Secondary School and of Bialystok University of Technology to feel a bond with their mother university that gave them not only a good education but also long-lasting friendships and beautiful memories. During my scholarships in the United States, I learned to respect the American education system in which relations with graduates are something special, so we also strengthen our relationships with our graduates, whether they graduated from what was known as Bialystok University of Technology, the Evening College of Engineering, or Higher School of Engineering. Their memories and friendship are of special importance to us.

I'm glad that I can influence the development of Bialystok University of Technology and that I can transfer examples to follow and introduce innovations here.
I'm the first BUT Rector in the authorities of the Conference of Rectors of Polish Universities of Technology

Jako pierwszy z rektorów Politechniki Białostockiej zasiadłem w centralnych władzach Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych i Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. To wyraz ogromnego uznania dla całej naszej uczelni.

Wykraczamy poza Białystok, poza Polskę. Dziś kształcimy studentów z całego świata, tworzymy międzynarodową szkołę, mamy partnerów i przyjaciół w wielu krajach. Nie spoczywamy na laurach.

Swoją codzienną pracą staram się oddawać hołd Politechnice Białostockiej i moim poprzednikom. Cieszę się, że mogę tu pracować i być świadkiem intensywnego rozwoju naszej uczelni.

and the Conference of Rectors of Academic Schools in Poland, and I consider this as great appreciation for our whole University.

We now go far beyond Bialystok and Poland. Today we educate students from all over the world, we're creating an international school, and we also have partners and friends in many countries. But we don't rest on our laurels.

I try to pay homage to Bialystok University of Technology and my predecessors with my everyday work, and I'm glad that I can work here and witness the intensive development of our University.

POCZET REKTORÓW POLITECHNIKI BIAŁOSTOCKIEJ

LIST OF RECTORS
BIALYSTOK UNIVERSITY
OF TECHNOLOGY

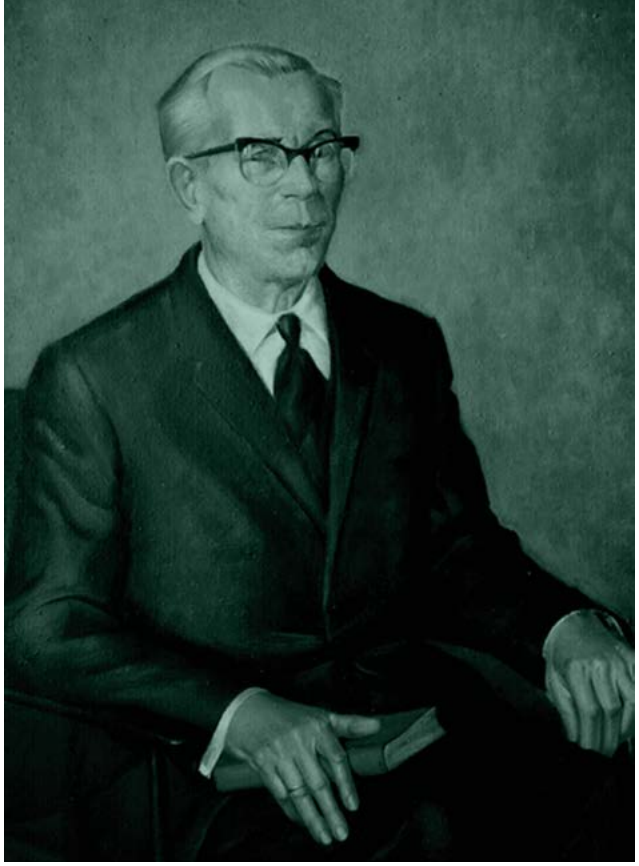

mgr inż. Karol Białkowski

Rektor Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej NOT w Białymstoku w latach 1949-1951 oraz Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku w latach 1951-1956

Karol Bialkowski, MSc, Eng,
Rector of FSNT-NOT Private Evening College of Engineering in Bialystok (from 1949 to 1951) and Evening College of Engineering in Bialystok (from 1951 to 1956)

doc. dr inż. Marian Poniatowski

Rektor Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w latach 1956-1964 oraz Wyższej Szkoły Inżynierskiej w latach 1964-1967

Associate Prof. Marian Poniatowski, PhD, Eng,
Rector of Evening College of Engineering (from 1956 to 1964) and Rector of Higher School of Engineering (from 1964 to 1967)

doc. dr inż. Włodzimierz Chomczyk

Rektor Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku w latach 1967-1971

Associate Prof. Wlodzimierz Chomczyk, PhD, Eng, Rector of Higher School of Engineering (from 1967 to 1971)

prof. dr hab. inż. Tadeusz Bełdowski

Rektor Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku w latach 1971-1974 oraz Politechniki Białostockiej w latach 1974-1981

Prof. Tadeusz Beldowski, DSc, PhD, Eng, Rector of Higher School of Engineering (from 1971 to 1974) and Rector of Bialystok University of Technology (from 1974 to 1981)

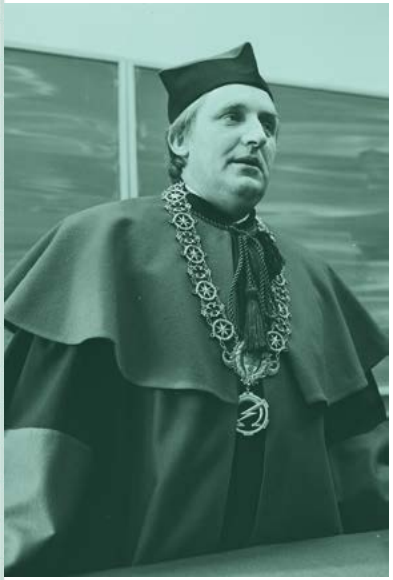

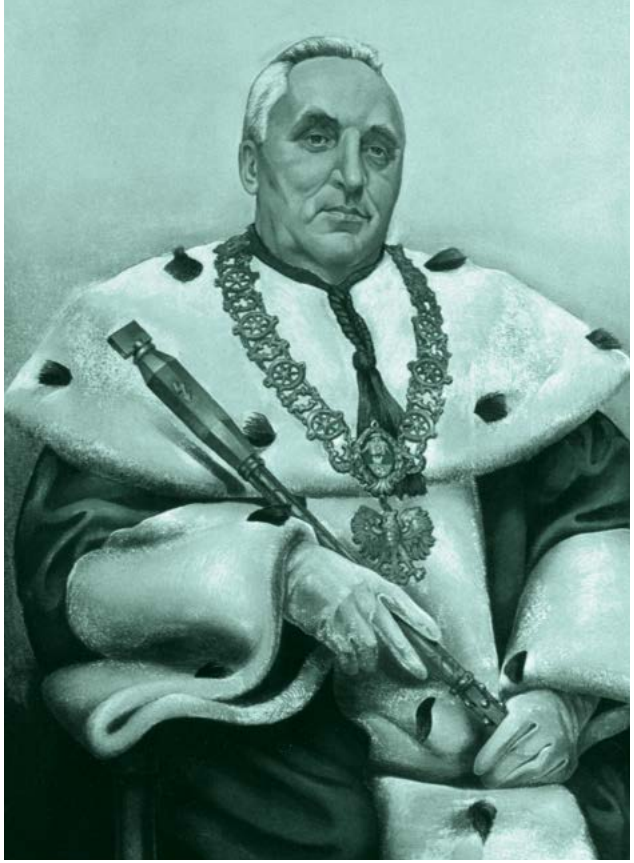

doc. dr hab. inż. Jerzy Niebrzydowski

Rektor Politechniki Białostockiej w latach 1981-1984

Associate Prof. Jerzy Niebrzydowski, DSc, PhD, Eng, Rector of Bialystok University of Technology (from 1981 to 1984)

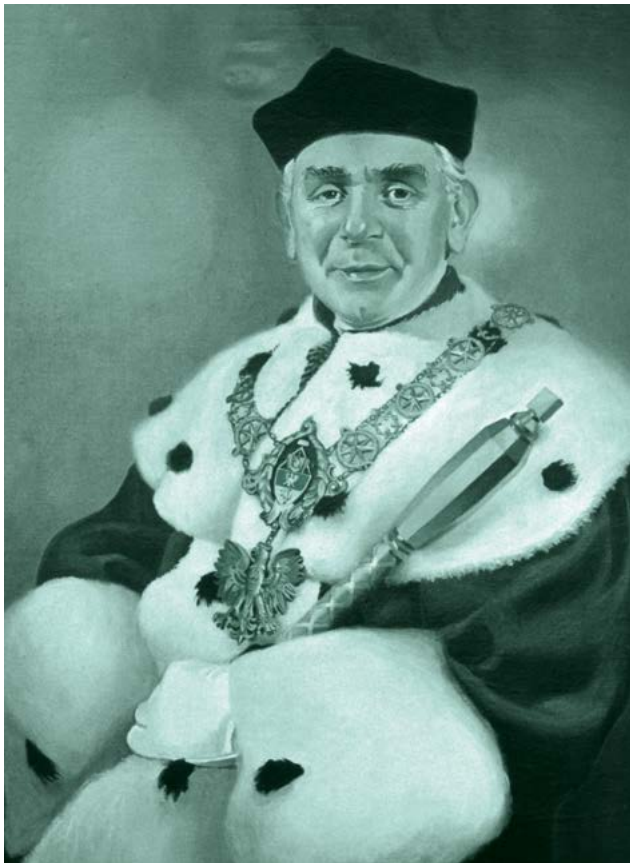

prof. dr hab. inż. Mieczysław Banach

Rektor Politechniki Białostockiej w latach 1984-1988

Prof. Mieczyslaw Banach, DSc, PhD, Eng, Rector of Bialystok University of Technology (from 1984 to 1988)

prof. dr hab. inż. Kazimierz Pieńkowski

Rektor Politechniki Białostockiej w latach 1988-1993

Prof. Kazimierz Pienkowski, DSc, PhD, Eng,
Rector of Bialystok University of Technology
(from 1988 to 1993)

prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko

Rektor Politechniki Białostockiej
w latach 1993-1999 oraz 2008-2012

Prof. Tadeusz Citko, DSc, PhD, Eng,
Rector of Bialystok University of Technology
(from 1993 to 1999 and from 2008 to 2012)

prof. dr hab. inż. Michał Bołtryk

Rektor Politechniki Białostockiej
w latach 1999-2005

Prof. Michal Boltryk, DSc, PhD, Eng,
Rector of Bialystok University of Technology
(from 1999 to 2005)

prof. n. ekon. i n. tech. dr hab. inż. Joanicjusz Nazarko

Rektor Politechniki Białostockiej
w latach 2005-2008

Prof. Joanicjusz Nazarko, DSc, PhD, Eng,
Rector of Bialystok University of Technology
(from 2005 to 2008)

prof. dr hab. inż. Lech Dzienis

Rektor Politechniki Białostockiej od 2012

Prof. Lech Dzienis, DSc, PhD, Eng,
Rector of Bialystok University of Technology
(from 2012 until present)

22 marca 2019

Pierwsze w historii Uczelni Dyplomatoria.

22 March 2019 - First BUT Diplomatorium (all-University celebration of granting graduation diplomas).

7 DEKAD POLITECHNIKI BIAŁOSTOCKIEJ
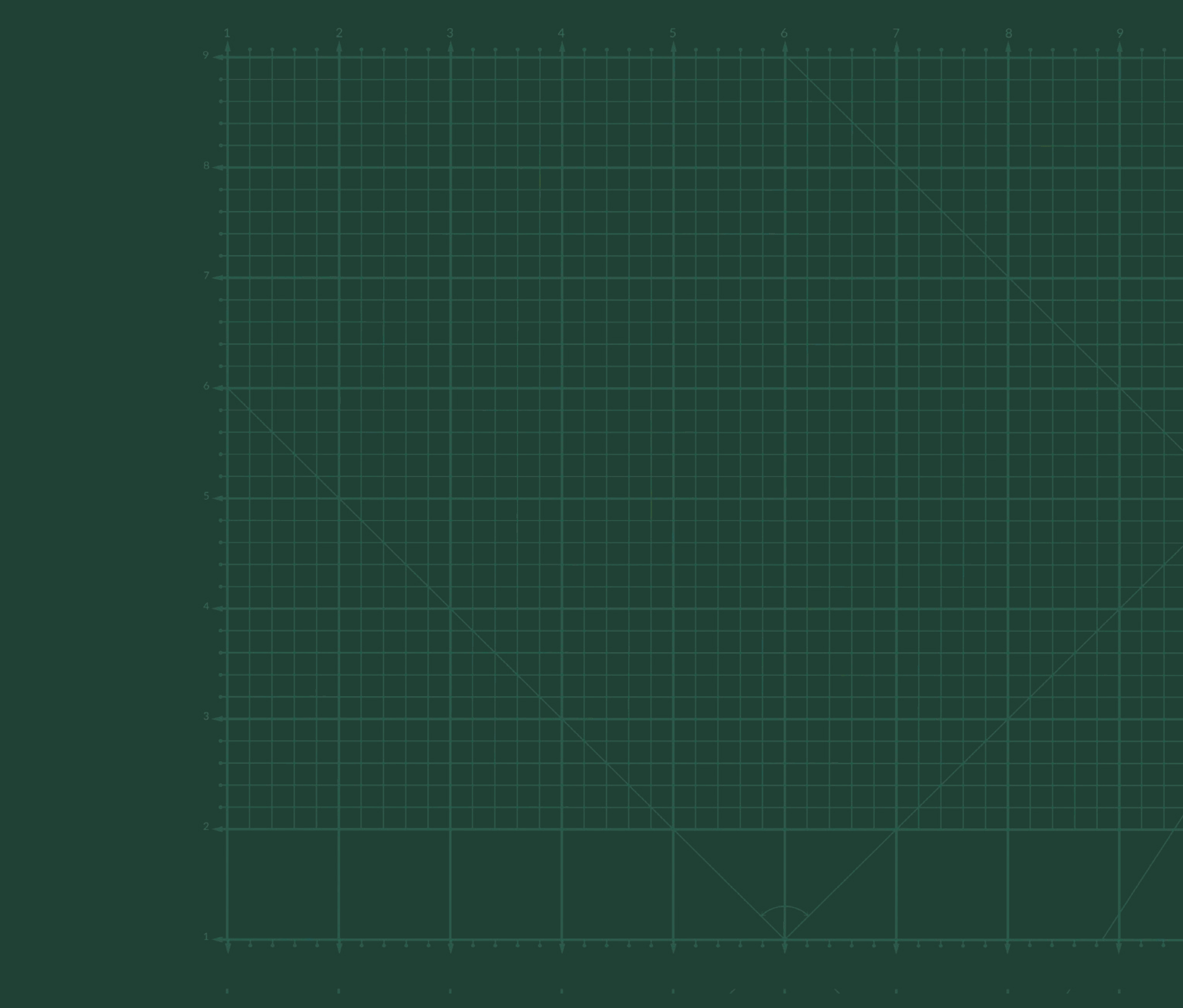
1949 - 2019